

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 22.04.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,40 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Баровић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић као и браниоци оптужених адвокати: Заклан, Јеврић, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Штрбац, Јелушић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци адвокати: Петрушић, Вујин, Пилиповић, Калањ, Станић, Мамула, Дозет Ђорђе.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, ја ћу замењивати колегу Дозета до доласка он ће доћи нешто касније и преузећу одбрану оптуженог Љубоја и оптуженог Драговића наравно уз њихову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љубоја, претпостављам сагласни сте?

Оптужени Љубоја Марко је сагласан да га до доласка његовог браниоца адв. Дозета брани адв. Јелушић.

Надаље, одсутни су и браниоци адвокати Станојловић, Ђурђевић, те Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

Да ли неко мења?

АДВ. ПРОДАНОВИЋ СЛАВИША: Ја нисам добио никакву обавјест, али обзиром да сам и раније мењао да не би се поступак на неки начин прекидао ја ћу мјењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јуче је то исто било јел тако?

АДВ. ПРОДАНОВИЋ СЛАВИША: Јесте, али нисам добио никакву обавјест од колега да мјењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан да га услед недоласка његових бранилаца адвоката Радуловића и Сташевића на данашњем претресу брани бранилац адв. Славиша Продановић, а оптужени Драговић је сагласан пак да га због недоласка његових бранилаца адвоката Калања, Апра, Левајца и Станића на данашњем претресу брани бранилац адв. Јелушић.

Сви оптужени су присутни такође.

Сведоци Пауновић и Коларски. Само Пауновић? Позовите господина Пауновића.

Од позваних сведока приступио сведок Пауновић Радоје, а није приступио сведок Коларски Лазар за кога је достава позива уредно исказана.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Господине Пауновићу? Пауновић? Изволите господине Пауновићу заузмите место за сведоке, то је овај пулт овде испред нас.

Приступи сведок ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ.

Господине Пауновићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Миломир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миломир? По занимању сте официр војске Југославије јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Србије и Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковника, у активној служби?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањени сте где у Београду?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Александра Бугарског бр. 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: 1956.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Урсула Општина Сјеница, Србија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Са подацима као са записника од 25.01.1999. године пред истражним судијом Војног суда у Београду, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Пауновићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Све што Вам је познато, све чега се сећате у обавези сте да нам пренесете, дакле ништа не смете да прећутите. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите, а уколико бисте одговором на неко питање довели до проблема чувања какве војне тајне, о томе нас обавестите па ћемо одлучити шта даље да радимо. Разумели сте претпостављам?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да прочитате наглас текст те заклетве за сведока налази се ту испред Вас само гласно?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Пауновићу јесен 1991. године Вуковар, према овом записнику из од Војног суда 1999. година када сте саслушавани пред истражним судијом Војног суда произошло би да сте Ви у то време били у гардијској бригади, други полицијски батаљон.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тачно, командант другог батаљона војне полиције, гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који чин сте имали?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тад сам имао чин капетана прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетана прве класе? Колико је било полицијских батаљона?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислите у гардијског бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гардијској бригади?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У гардијској бригади је било два полицијска батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први и други? Ко је био командант првог?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Командант првог био је Кавалић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша задужења, каква су задужења, какве су обавезе дејства уопштено била овог Вашег батаљона, колико је имао чета итд. и шта сте радили за време те јесени?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Формација батаљона, ово су оне команде одељења везе позадинског дела оне састојале су се од 4 чете полицијске нормално. Значи у првом том делу значи крајем септембра почетком октобра одлуком команданта 2 чете нису биле у мом саставу јер су придодате другим јединицама, а остале две чете су биле остале у саставу батаљона, ово што говорим можда су придодате значи ја нисам командовао у том тренутку, а значи с ове две чете што су остале у батаљону ја сам негде до почетка октобра не знам баш који датум је био ја сам био у резерви бригаде налазио сам се у селу Берак. То је био почетак октобра значи не могу баш да ли је то 3, 4. тако да би после тог 3, 4. био уведен у борбена дејства. Сад задатак не могу баш да се сетим конкретно задатка да сад цитирам задатак који је али уопштено као и свих осталих у зони батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествовали сте дакле у борбеним дејствима?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Борбеним дејствима, мислим нешто уопштено е сад конкретно ако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, учествовали сте у редовним борбеним дејствима као и остале јединице из?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Као први моторизовани, други и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад говоримо полицијски батаљон, полицијске чете војни полицајци онда ме то асоцира на неке друге послове?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: то је у каснијем делу, било је и других задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је то било?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Значи ослобађање Вуковара, за датум можда нисам сигуран ако је 18. ја сам 19. добио што Ви говорите неке конкретније полицијске задатке војно полицијске то је било обезбеђење болнице у Вуковару. Значи од 19. значи између осталог један од задатака је био обезбеђење болнице значи од ја колико се сећам мислим да је 19. али немојте да ме држите за реч сто посто не могу да прихватам, можда и 18. али мислим да је 19. до 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 24?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: До 24. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви задаци везано за обезбеђење болнице и шта сте радили?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Значи обезбеђење болнице кад сам ја, са делом јединице стигао ту код болнице добио сам од команданта бригаде, уствари конкретно сам добио од начелника штаба од Панића задатак да обезбеђујем болницу, сад која структура у болници је била, били су болесници, доктори кога је све унутра било не знам, они су били смештени сви у приземљу и ми смо поставили уже значи сам улазак у болницу и касније претрес око болнице и шире обезбеђење болнице да не дозволимо значи непозваним лицима улазак у болницу. То је тај задатак био, значи то смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тај задатак прелазите са обе чете са којима командујете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Е овако, 19. значи једну ноћ то је била једна чета конкретно је била четврта мислим по неком редоследу, а сутрадан то обезбеђење та чета је појачана још са ајд да кажемо са неком половином још једне чете, а остале чете била нпр. нека је имала неки други задатак, значи овог конкретно већ од 20. функционише једна чета ојачана са још делом једне чете, то је до 24. док нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том четом тог првог дана тог 19?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: 19. том четом је командовао Симић Миливоје, он је уствари био мој формацијски заменик али је командир чете нешто шта ја знам разболео се па је онда он постављен пошто није било старешине, значи он није био формацијски али је од стране команданта одређен, и пре тога је он командовао том четом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је болница већ била обезбеђена кад сте Ви дошли до болнице? Да ли је вршио неко обезбеђење болнице кад сте Ви стигли?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па кад смо ми стигли значи извођење тих борбених дејстава значи моја кад кажем ја значи моја јединица није имала тај задатак да иде према болници него то је вршила друга јединица конкретно ту је до болице значи и око болнице ту је био први моторизовани батаљон којим је командовао Тешић. Не помињем чинове зато што сад има једне не могу да говорим које су тад имали чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Конкретно био је мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор тада, добро?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Кад сам ја дошао са том четом и са командиром и са том четом да преузем обезбеђење значи ту је од болнице затекао сам Тешића конкретно мислим овамо на улазу можда од капије не у болници. Он је поставио неко кад је стигло то обезбеђење значи онда његово људство повукао и ја сам преузео то обезбеђење. Нисам први ја стигао до болнице, кад кажем ја мислим на јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно како је организованот о обезбеђење?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Од елемената значи обезбеђења прво је било на улазу у болницу била је пријавница има онда у кругу па онда била је пријавница исто у самој згради, онда је сад не могу баш детаљније да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражарска места?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Стражарска места било је по ноћи исто заседа, поатролирања и нормално распоредом осталих јединица где су стале, а оно конкретно око болнице значи то су пријавна служба, стража, патроле и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задатак рекосте био је да се не дозволи?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Улазак непозваним лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазак непозваним лицима у болницу, а претпостављам и излазак из болнице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да нормално то нисам рекао али да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава тог 19. и 19. током ноћи, ако је то 19. тај први дан кад сте дошли, јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја сад прихватам можда није био 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажем, дакле тај први дан кад сте Ви дошли сад да ли је то 18. или 19? Шта се дешава сутрадан у току сутрашњег дана, рекосте појачали сте људство са још око половином чете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па можда не знам сад колико људи можда је било није сад чете нису ни биле попуњене, бројку не могу, али нек буде још 30 људи још ако је појачано значи тог 19. значи ја нисам био ту целу ноћ јел моје лично значи ја као командант и командно место је било да кажем иза те болнице, то је према Негославцима то је конкретно Вутексово игралиште, значи ја сам негде по поноћи отишао на то своје командно место и сутрадан сам од кога сам добио да ли од Мркшића од Панића од неког да би требало да се појача обезбеђење и ја сам одлучио из те прве чете под тим бројем што сам поменуо око 30 чини ми се, ово кад говорим о обезбеђењу нису не знам нису сви сад колико их има сви су на обезбеђењу значи неко мора да одмора неко у приправности, неко на дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, да ли је било неког разлога да се појачава обезбеђење, мислим објективног разлога, објективне потребе у том смислу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам команда је проценила да треба тако зато што не знам нисам право да Вам кажем нисам ја улазио колико се сећам сада то је нормално наређење па имао сам и људство и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, него Ви сте командант од Вас се тражи да појачате обезбеђење па ето у том смислу да ли Ви имате неких сазнања, сећања на то због чега је то било евентуално, какве су биле процене о чему се радило?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Право да Вам кажем не могу ја сад то то је ипак 13 година неке детаље, сећам се тога, али баш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било безбедносних проблема каквих у извршавању тих Ваших задатака, да ли сте имали проблема?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није било проблема долазили су више ти у малим неким групицама ја мислим да су они не из формацијског састава ЈНА тадашње долазили су који су то били више знатижељни оно сад би они да виде можда је била група 3, 4 нормално ми смо их одстранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нити сам им знао ни лик ни оно, они сад нису из формацијских јединица ЈНА сад не знам како да их назовемо нити сам их ја овако лично познавао вероватно су претпостављам само претпостављам значи да су ту били из Вуковара јер њих интересује да виде да ли има да ли кога познају и тако нормално обезбеђење и старешине које су командовале ја лично то нормално нисмо дозволили значи то вече значи док сам ја био нико није од тих нико баш нити је излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су долазили, тај први дан кад сте били, тај први дан или у току ноћи или сутрадан ако се сећате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад не бих могао бити сигуран ја мислим да је први дан, мислим опет нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом поступку војног истражног судије кад сте саслушавани Ви рекосте овако је бар констатовано док сам се ја налазио испред болнице било је покушаја од неких мештана које смо ми звали манекени Четници који су се врзмали испред болнице настојећи да уђу у болницу да би како су они то говорили препознали неке који су се ту склонили, а који су пре тога некога од њихових блиских познаника, пријатеља или рођака убили или урадили нека друга злодела.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па добро може се тако рећи то сам исказ дао 1999. сад не могу себе да цитирам али претпостављам значи сад како сам ја тада назвао мислим и то сада да кажем то су као они су неки ратници а уствари они нису у некој формацији, сад неки су имали наоружање неки нису баш оно што сам мало пре рекао као они ће сад да виде тамо, сад они имају неког да провере да ли је ту у болници и то. То је то што из тог исказа што сте прочитали отприлике. Значи нико није излазио једино сам ја касније мислим да то има пошто имате тај исказ мој ја мислим да сам то војном истражном судији поменуо да сам ја то вече једино сам ја водио лично Марина Видића до Негословаца у команду бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери 19. увече?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја мислим да је то. Не 19. него 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први дан кад сте дошли па увече?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, јер то на захтев мог команданта ја сам га одвео у команду значи ништа оно онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се врши евакуација болнице? Не морате по датумима можете то везати за ово време боравка тамо рекосте?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Евакуација је почела ја мислим да је почела сутрадан 20. али не цела јер конкретно кад говоримо о евакуацији кад смо се и ми уствари ја сам се с јединицом по наређењу команданта повукао и 24. чак је у болници остало још особља и шта ја знам, значи она није, она је почела 20. Ја мислим да је сутрадан почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, изјутра, поподне, тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад ја не могу тачно рећи зато што ја нисам нон стоп, мало пре сам рекао значи ја као личност значи нисам нон стоп боравио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Симић као командир чете да ли је он био тамо?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Симић је био тамо, јер ја сам сутрадан кад сам појачао обезбеђење е сад у које време сам дошао можда сам дошао око 12 мислим оно у подне сад баш не могу то она је у поподневном часу вршена евакуација и та ајде да назовемо селекција, не знам ни ја ко ће да иде тамо, ко ће овамо и пошто су иза болнице тамо стајали аутобуси значи то што се тиче моја јединица није имала никакав задатак да сада она врши тријажу или не знам моја јединица је имала обезбеђење и приликом изласка без обзира ко је он да ли је мушко, да ли је женско, вршен је претрес лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је радила Ваша јединица?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: А циљ тог претреса је био нормално да не би исто сад кад улазимо у суд овде да нема наоружања, да нема шта ја знам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки попис људи да ли је вршен, пописивање?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Моја јединица не али да ли је то неко радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша јединица?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не. Кад сам рекао ми прво вече пошто су сви били у приземљу значи ми уопште, ја знам отприлике сад ми је у глави сећам се ја болнице кад се уђе моје људство нити ја ми нисмо улазили сад тамо у собе, просторије да смо ми нешто радили то нисмо радили нити пописивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вршио ту селекцију?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Селекцију су вршили било је органа безбедности ја мислим из бригаде, сад да ли је било из генералштаба тј. из штаба секретаријата јер ја кажем нисам увек био ту док сам био на командном месту сад не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви овде кажете «да је 20.11. вршена евакуација свих из болнице, с тим што је претходно вршена нека селекција разврставања од стране органа безбедности па су неки издвојени да иду за Хрватску, неки за Војводину, а неки су задржани и смештени у аутобусе који су их негде одвозили али ја не знам где»?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, где су одвожени не знам, знам само по исказу неких војника редовних војника који су тад били на ослужењу војног рока пратили су до касарне, сад не знам да ли је било један или два аутобуса, ту се је њихов задатак завршавао, а ово што сам рекао вршена је селекција јер сам био присутан не да сам ја учествовао него ту видим људство на пример овај каже хоће да иде према Хрватској, овај иде према Србији или Војводини на то сам мислио у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али би се дало закључити да је била и нека трећа група која не иде ни у Хрватску ни у Војводину него у неке аутобусе који су одвежени али Ви не знате где?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам али претпостављам, не претпостављам него то су одвежени су до касарне тамо су знам да су неки одвежени до касарне, да ли је то било један, два или више то стварно не знам, јер нисам ја лично ни давао задатке тој војној патроли нити сам ја учествовао у тој селекцији, мислим ја ни припадници моје јединице значи то су вршили друго људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва та селекција и све то, сав тај улазак у транспортна средства и ови који иду у Хрватску, у Војводину и ове треће групе, где се то одвија, да ли се то одвија на главном улазу у болницу или тамо иза болнице како Ви рекосте малопре где су били тамо неки аутобуси или за болницу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Знате шта они како су излазили већ је колико сам ја схватио био је извршен тријаж већ унутра како су излазили, значи кад се излази из болнице то је било, сад се излази овако а не војнички овако каже лево, да ли је то север, запад значи лево тамо су били паркирани аутобуси и они су одвођени, сад кажем то не бих знао те детаље, ко шта где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници ваше јединице пратили те аутобусе који иду за Хрватску, за Војводину, ову трећу групу, да ли су припадници ваше јединице били у тим аутобусима ради неког обезбеђивања реда ипак је ту пуно људи?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Било је припадника моје, сад не знам где су ишли према Хрватској знам да се једна група сад то опет датум не знам да ли је то ишло 20, 21. знам да су их негде вратили после тога нису ушли у Хрватску па знам да су враћени негде, то значи то су цивили који су хтели да иду за Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници ваше јединице били са њима у тим аутобусима или пратњи некој?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Били су али то су били у пратњи редовни војници сад нема шансе да се ја сетим који су то војници, али били су као што сте рекли

обезбеђивање тог људства, цивила, како да их назовем да буде реда и да не би њима неко јел кад се спроводи штити се, значи себе штитимо али штитимо и овог кога спроводимо. Уствари ти нису спровођени они су више транспортовани да кажем, е сад колико је полицајаца било у аутобусу да ли је био још неко нпр. из првог полицијског батаљона то стварно не бих могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су неки аутобуси отишли на Овчару?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пољопривредно добро Овчара тамо?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вуковара?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тако што?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су престале, кад су престале обавезе Ваше јединице припадника Ваше јединице везано за то, кад су престали са чиме су се завршиле?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислите око обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, око обезбеђења кажете излазе људи из болнице извршена је унутра селекција, припадници Ваше јединице врше претрес да нема оружја итд. и људи улазе у неке аутобусе. Рекосте да су ти припадници Ваше јединице ишли у пратњи тих аутобуса који су ишли у Хрватску па их тамо нису примили што је већ било па су враћени назад, па Вас питам кад је престала обавеза, кад се завршила обавеза припадника Ваше јединице везано за те људе који су из болнице аутобусима негде транспортовани било за Хрватску било за Војводину, ево рекосте у касарну?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Што се тиче предајом до касарне или негде тамо где су ишли сад не знам, не могу да се сетим све кад су се војници враћали са задатка разумете, значи можда су се вратили сутрадан, неки су се вратили тек 24. са задатка, а уствари две јединице ако мислите на ово ја сам нон-стоп малопре сам рекао ја сам и даље вршио без обзира зато што је у болници остало људство, болница је радила, значи ја сам све до 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и даље са делом људства вршили обезбеђење болнице, то разумемо?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: И даље сам ја и тог 20. је вршен детаљнији претрес око болнице јер је нађено доста наоружања у неким контејнерима, у песку, па смо ми онда још детаљније претресли зграду она је значи била оштећена, мислим да је било три спрата колико се сећам, не зна и даље сам вршио обезбеђење болнице значи све до 24. Значи ја предајем 24. обезбеђење и онда поступама даље по наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој организацији ако имате сазнања те врсте у чијој организацији?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транспортовање, обезбеђивање аутобуса?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, то не знам зато што аутобуси мислим нису били из гардијске, можда неки је био али бригада толико није имала толико аутобуса ни возача значи нема толику логистику да би могла она то сад одакле то не бих, нисам ни улазио ни тад ни сад нити сам о томе размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека чета у саставу гардијске бригаде не знам како је звати везано за то за такве потребе, нека позадинска јединица која има неки

аутобус, кажете гардијска бригада није имала довољно, да ли постоји каква јединица уопште у бригади?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Она је имала сад колико аутобуса је имала то је не знам не могу да се сетим колико је гарда тад имала аутобуса можда два аутобуса, три мислим али то су, ја сам ипак радио у тој јединици, ја бих знао прво познајем возаче и то значи нису били из барем ја нисам виђао нису били из састава гарде, можда су били из неке јединице ЈНА, вероватно јесу чим су имале војне таблице, претпостављам није претпостављам то кажем нисам ни познавао ни возаче ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Ви за Овчару као догађај?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: За Овчару сам чуо много, много година касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш година?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Баш много година, мислим кад кажем много година то је 1991. па сад не бих смео да се баш оно али после три, четири године сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ваша јединица то је батаљон, да ли води какав дневник, ратни дневник, оперативни дневник?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Батаљон је иначе најнижа јединица која води ратни дневник. Ниже јединице доле не воде, значи најнижа јединица која води ратни дневник је батаљон. Значи конкретно ја сам водио ратни дневник и али ратни дневник после завршених борбених дејстава, задатака и свега он се предаје у претпостављену команду у овом случају то је гардијска бригада и он је остао у тој као што се остали документи чувају. Он се чувао тамо где се чувао и ратни дневник гардијске бригаде и осталих батаљона. Остале ниже јединице оне не воде ратне дневнике оне воде бележницу и шта им командант наређења и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви у обавези да водите тај ратни дневник као командант или ?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, батаљон значи ја као командант команда батаљона, сад да ли водим ја лично или неко од мојих заменик или неко, углавном батаљон је најнижа јединица која мора да води и ја сам водио ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се детаљно уписују задаци јединицама у том ратном дневнику, Вашем конкретно рецимо, ево везано за ова поступња око обезбеђења болнице, евакуације из болнице итд?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У сваком ратном дневнику, значи свако наређење ја говорим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређења која добијете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Значи ако сам добио или допуна неког наређења, ако сам добио данас једно наређење, па сутра има допуна, значи има рубрика, редни број, датум, време, садржај наређења и једна рубрика примедба ко је наредио итд. и то се води хронолошки ред, значи нормално иде по данима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, то су наредбе које Ви добијате, али да ли у том ратном дневнику уписујете ваше поступке по тим наредбама?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, да сте Ви сад нижим јединицама у циљу реализације оног наређења наредили то, то итд. и то се уписује?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: И то се уписује да је наређење пренето том и том, дат је задатак тај и тај наређено том и том и тако, све се води. то је званичан документ по нашим и дан данас је тако то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите господине Пауновићу према неким овде сведочењима која смо ми чули произашло би да је неких 5, 6 или можда чак и 7

аутобуса из болнице одржано прво у касарну у Вуковару а потом и на то пољопривредно добро Овчара и да су у тим аутобусима у њиховој пратњи била по два војна полицајца па кад су људи из аутобуса изашли тамо на том пољопривредном добру аутобуси са тим полицајцима су се вратили тог дана кад су и изашли из болнице значи све се то дешава изјутра пре подне око подне до неких рецимо 2 поподне, тако би произашло из неких сведочења која смо ми овде чули, па бих Вас ја питао да ли ако су то били војни полицајци, ако су ти аутобуси отишли из болнице са људима из болнице да ли су ти војни полицајци припадници Ваше јединице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Знате шта, на то питање не бих могао сигурно да Вам одговорим зато што ја кажем моји су добијали задатке до касарне и кад су се враћали војници по извршеном задатку мада ја кажем нисам ја био нон-стоп код болнице, ниједан ми није рекао да је ишао на Овчару и то а постоје и други кажем малопре сам рекао о формацији бригаде постојали су и други овај први полицијски батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја добро схватио он је био ангажован око обезбеђења командног места у Негославцима?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, значи моји војници ја нисам сигуран а и да су ишли то су редовни војници ја та сазнања немам. Мој задатак уопште није био тамо да ти војници буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кажете онда да је њихов задатак био до касарне?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Зато што су аутобуси, ја не знам колико аутобуса Ви сад помињете ту, могуће, али не знам ја кажем неколико аутобуса малопре сам рекао до касарне значи ту се њихов задатак завршавао, а друго што су ови војници који су ишли према Хрватској пратња сви ти аутобуси и отприлике су ишли тако на аутобусе је ишло по 2 војника, тако да ово што сте ме питали до Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таквих сазнања немате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, нити сам ја знао тад, не тад него кад сте ме малопре питали да су уопште и вожени на Овчару значи тад ја сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према причама које смо овде чули прво до касарне где су задржани неко време неколико сати можда, а потом на Овчару?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То сазнање немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете видели сте да се врши нека селекција, Ви нисте у томе учествовали али сте видели да органи безбедности или ко већ врше неку селекцију где ко ће ићи итд. да ли је тада том приликом ту било ових мештана ових људи који су претходног дана долазили и тражили да уђу у болницу да евентуално препознају неке и тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, у то време не кад је вршена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где се врши селекција?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, тад није било сигурно мислим кад сам ја био нисам ни сигуран зато што је да кажемо вршено мало појачано обезбеђење поред те пријавнице истурена је напред једно пар стражара да случајно не би неко од тих што помињемо не би ишли према тој групи која се кретала значи није нико био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је док је вршена у кругу болнице док су људи улазили у аутобусе итд. није било никога другог од ових мештана, никог другог од припадника ваше јединице и других оних јединица?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилику да упознате можда неке од тих људи из Вуковара макар и касније не само у току извођења борбених дејстава него евентуално и касније, каснијих година?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па нисам нешто посебно јесам негде у октобру можда сам, не можда видео сам Вујановића код Тешића у команди, видео сам га тамо у тој кући, сад можда не сећам се имена можда сам неке видео, мислим нека имена ја нисам имао прилику са њима да се осим то кажем кад сам отишао код Тешића пошто је једна моја мала група била придодата њему уствари један вод па сам ја у пар наврата отишао да видим шта раде војници и тако и неке друге сад не знам да ли би препознао нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте закључили ко је тај човек, ко је Вујановић, шта је он, ко је?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тад бар ја сам схватио да је он припадник Територијалне одбране, сад која функција да ли је само припадник да ли има неку конанду функцију нити сам се нешто интересовао нити сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, ево рекосте припадник Територијалне одбране итд. не знате коју је он функцију имао и да ли сте знали јели постојала Територијална одбрана у Вуковару организационо формацијски итд?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Она је требало да постоји, е сад колико је постојала имамо на једној страни ЈНА и Територијалну одбрану, пошто се нормално у Вуковару знате како је кад се поделе Срби и Хрвати, е сад колико је она функционисала да ли је баш била организована како то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате ништа? Да ли знате ко је Душан Јакшић, јел Вам то име што говори?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Име ми је познато, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Исто то име мислим иде ми овако знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, шта је?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Ланчужанин, звани «Камени»?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Камени ми је овако то ми исто звучи али њега исто не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко су ти људи били?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То сам чуо. Можда сам се ја са њима и сретао на улици али сад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је одређивао где ће који аутобус да иде, јер Ви сте дали неке људе за пратњу тих аутобуса, рекосте ови су ишли за Хрватску, ови неки су отишли један или два или можда више до касарне, па ко је то одређивао ако то знате, ко је то одредио?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад ја не могу да се сетим то је било припадника органа безбедности било је, не могу да се сетим ко је то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, ко би овим вашим војницима наредио где да иду и какав им је задатак, разумете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па да, али ја сам добио задатак да одредим по аутобусима али војници су од тих ко је ишао, нису војници сами ишли. У сваком аутобусу је био неко од старешина само ја нисам ишао према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И старешина значи?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Неко је од старешина био али ја нисам ишао с друге стране где су аутобуси, долазио до аутобуса и тако не бих могао сад значи

конкретне задатке је давао, нисам ја давао војници сад ћете ићи до касарне или ћете ићи према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам ко би те конкретне задатке њима требао да да Симић или, он је командир чете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не није из мог састава неко од ових старешина из команде одређени су за сваки аутобус да буде поред полицајаца који имају задатак обезбеђења тај старешина је био као вођа пута или за тај аутобус и тако нешто а то који су били то не бих могао сад стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше је било да дате људе а какви ће бити њихови конкретни задаци то није зависило од Вас?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам овај догађај који сте описали кад су дошли до болнице па сте рекли они «манекени Четници» су се врзали испред болнице колико је било људи, да ли можете да процените?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То су биле мале групе, било су у групицама 3, 4, па су опет дошли 4, 5 можда тако али није то било константно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Вас питам у том моменту колико је тих групица било у одређеним моментима?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Можда су дошли 2, 3 пута тако те групе и онда после они су отишли и нису се више појављивали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико су се задржавали ту?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нису се задржавали зато што смо их ми, мислим задржавали јесу се задржавали али то ако су били ту 15-ак минута то за нас није ајде то више да кажу убеђивање и то после нормално примљено овлашћење и ми смо их одстранили тако да нису неки дуги временски период боравили испред болнице.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су били наоружани?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Право да Вам кажем сви су били малтене нема ко није носио наоружање, мислим али неки да ли су имали пиштоље, пушке, да ли је то ајде да кажемо «било нормално».

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми јесу ли имали неку карактеристичну одећу или нешто на глави или било шта по чему сте их издвајали под овим именом, по чему су се разликовали од осталих?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па сад ја сам их тако назвао то је нешто, зато што нису припадници били регуларни, нису били припадници ЈНА уствари, то знам сигурно значи то је комбинација нека облачења нешто војно, нешто цивилно нешто тако и знам да ипак онда мало и година значи ипак би војника без обзира што није из мог састава ако га не бих препознао по имену и презимену овако бих га сигурно препознао да то није припадник ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте знали коме су припадали, јел су то били ти територијалци које сте после тога?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, то нема везе с овим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: то су потпуно одвојени невезано једно са другим?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се неко од тих људи препознало од ових што сте сад спомињали евентуално међу њима или у међувремену?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, то нема везе са тим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте рекли да су они отприлике хтели да уђу у болницу и тако, шта су радили, јел су нешто коментарисали, јел су причали, јел су узвикивали просто неко понашање ту како се манифестовало ту та жеља да уђу на који начин, јел било неких коментара или нешто са Вама неког разговора са војском или нешто?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па то је, ајде да кажемо да га назовем неки неформалан разговор јел могу ја да уђем или да уђе хоће он неког сад не сећам се имена да провери да ли је ту у болници, разумете, сад он неког тражи тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел то тако мирно, могу ли ја да уђем да видим да ли је то било мало?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, нису се они толико насилнички понашали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Каква је атмосфера та била, то Вас питам, они су једноставно питали могу, не могу, добро не могу идем јели било ту онако више мало?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није било баш неког насилничког да су они на силу хтели него то је више они су ту и ометају моје обезбеђење и све то, а на крају због задатка који сам добио нормално да смо их одстранили и они су отишли. То су покушали кажем Вам шта знам у пар наврата и онда се више нису појављивали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам, још сте овде у исказу споменули неко оружје да је било доста оружја око болнице нешто да сте пронашли на неким боковима неко оружје и то.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мало пре сам господине председавајући рекао кад смо ми послали обезбеђење значи нисмо ми много имали времена све да урадимо ипак смо ми установили то обезбеђење са делом јединица смо ишли у детаљнији претрес што дворишта, објеката у дворишту и горњег дела болнице где није нико био смештен, значи доста кад кажем доста, сад то је релативна ствар доста, значи лаког наоружања пиштоља, пушака, аутоматских пушака било је знам да је нека, сећам се неке гомиле песка, контејнери неки за смеће било је значи све је то претрешено и сво то наоружање уз записник предато у команду тј. на позадинско место бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви знали коме припада то оружје?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Чије је то, одакле ту?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, могли смо само да претпостављамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте сазнали и ко је унео ту толико оружје?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Само могли смо да претпоставимо да су вероватно ови који су били у болници или су напуштали ослободили се тог наоружања, значи нисмо ми имали сад нити да вршимо нека испитивања, увиђај јер то није било појединачно јер то је била велика количина, сад колика је, а знам да смо то наоружање предали уз записник на позадинско место где је тако наређено то наоружање које се пронађе и тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Још само једно питање ово сад овај догађај после тога па сте рекли да сте ту видели мајора Шљиванчанина, тако сте овде рекли јел тако, шта је он радио ту пошто је тај догађај кад долази до те целе организације, шта је јел он нешто?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Њега сам конкретно видео у дворишту болнице знам да је, био сам присутан кад је не знам како су се звали организација та, да ли посматрачи или да ли у то време из ОЕБС-а, не знам ко је био и ту кад је наишао питао је нормално има ли проблема како обезбеђење и тако, знам то се видело после у медијима кад се обраћао и то, нисам га ја нешто често виђао, више сам га виђао на командном месту у Негославцима, пошто је као и остали из команде бригаде интересовао се исто да ли има неких проблема и остало, ништа нешто.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кажете, «углавном сам ту виђао» па би се то дало закључити да је било више виђао значи више?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па можда сам ја тад у исказу рекао углавном сад та реч има ту тежину углавном.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Виђао у смислу више наврата виђао?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Зато што шта знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа посебно Ви са њим нисте водили неке разговоре или нешто подносили неки извештај или било шта сем тог успут питања?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не ништа посебно, да кажемо разговор да ли има проблема, да ли има јели све у реду и тако, не нешто посебно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Какве су униформе носили припадници војне полиције и гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Припадници гардијске бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Војне полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полиције вашег батаљона?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, значи конкретно носили су одело се звало М77 то је да вам класично објасним сад не знам како бих то објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то она чојана?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није чојана него по изгледу као чојана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само други материјал?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Други материјал, значи да конкретно кажем нисмо тад конкретно за батаљон нисмо имали маскирне униформе садрашњу, значи нормално на глави се носио шлем то су све јединице и разлика у односу на неке друге јединице моторизовани батаљон и не знам неки други разлика је у некој другој опреми нпр. у опасачу, војна полиција као и сад само што други батаљон носи бели а имали су нпр. у саставу још шта има војних можда има палице, можда лице да ли сви носе и наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели опасач ваљда и оне опртаче?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па добро кад каже опртач мислим и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са опртачима белим, добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Пошто ја знам да постоје радне и свечане униформе јел би то било онда оне свечане униформе које су они носили као за рапорт нпр. војника или?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па добро отприлике можда разумем можда не разумем тај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок овим рекао све кад је рекао М?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Термин код нас постоји ратна униформа је службена униформа нпр. говорим за официре ако је са шапком то је службена, а она је ратна, а војници знам господин вероватно мисли пошто је војник нормално се сећам, дужи две категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чојану као радну и ову М70 коју рекосте?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, оне су биле обе М77 само што је ова била старија а уствари они су носили најновију коју су имали јел то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: На основу чега је вршена та селекција у кругу болнице на болничко особље, цивиле, како је то вршено мало да нам објасни да ли је неко помагао тим што он каже органима безбедности или већ коме да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да сад не сугеришем ја сведоку, сведок је суштински на то одговорио, а заменик тражи детаљнија објашњења уколико их можете дати господине Пауновићу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па ја сам рекао детаљнија сазнања немам, то је исто што сам малопре одговорио, значи нисам учествовао значи нормално ја сам био нисам улазио у болницу једину да сам био присутан, али нисам био присутан јер сам видео да се врши нека селекција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам Вас схватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рече нам сведок да једна група иде за Хрватску, друга група иде за Војводину или Србију како хоћете, а каже једна трећа група колико сам схватио иде за касарну, ко је та трећа група, да ли има сазнања о томе, ко су та трећа група, која су то лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања ко су људи у том Ви рекосте један, два и више аутобуса за касарну, па заменик пита ко су ти људи?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, нити сам тада, не бих то знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он видео неког од те групе треће која иде у те аутобусе који иду за касарну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви уопште видели улазак тих људи ту у те аутобусе и одлазак за касарну, јесте ли Ви то видели?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Конкретно ја нисам видео одлазак ни за касарну ни за ово што сам поменуо Хрватску, јер аутобуса је било ја сад не знам то је било више броја, аутобуса је долазило и одлазило значи ја нисам уопште нити сам обраћао пажњу нити је мој задатак толико био битан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили у касарну у току тог дана?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Јесам раније улазио у касарну али невезано за овај случај не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току тог дана?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, ни првог ни следећег дана нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја сам хтео да га питам да ли је међу тим лицима било неких завијених, гипсованих? Рекао је сведок нешто о томе али

ипак ко би његовим војницима могао да нареди да они после тамо из касарне крену нпр. према Овчари, ко би то могао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок одговорио на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја мислим да сте га питали а да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Каже он говори о неком старешини команднату аутобуса, он је дао људе који обезбеђују аутобус и има старешина командант у аутобусу који одређује где ће тај аутобус ићи итд. командује возачу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли ти војници који одлазе тамо се враћају после у ту јединицу где је он командант батаљона и да ли му говоре о томе шта су радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да му нису рекли шта су радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико је он често одлазио код Тешића мајора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад не бих могао да кажем број али не често, с времена на време само одем тамо пошто ја сам рекао да сам имао један вод по одлуци команданта бригаде он је придодат првом моторизованом батаљону пошто је Тешић био лево од мене тако да се излази лево и онда сам, значи није релативно био далеко од мене, одлазио сам код њега, а сад шта знам да кажем. Не знам колико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је Ваш батаљон учествовао у борбеним дејствима па знамо тамо да је била формирана оперативна група па су били јуришни одреди један, два и три, где је Ваш батаљон био у тој групи?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Јуришни одред два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При јуришном одреду два?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам имао потребе нешто Тешића да виђам јер сам ја са Тешићем се виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешић је био командант јуришног одреда један?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Један. Ја сам се са њим виђао на пријему задатака и то, ја сам више одлазио они војници који су моји тај термин моји значи припадају мени а на задатку су придодати њему њих да видим, а Тешића сам кад год је у команду долазио он виђали су се, ја нисам имао нешто потребу да виђам Тешића јесмо класићи и другари али то уопште није потребно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каква је релација између јединице којом он командује и јединице којом командује Тешић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је неко старији, да ли је једнаки ранг кад каже да је говорио о неким састанцима, какви суто састанци, ко присуствује тим састанцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је сведок одговорио да је Тешић био командант јуришног одреда један а његов полицијски, други полицијски батаљон је био у другом јуришном одреду, значи у јуришном одреду два, јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у том смислу Вас пита заменик какве су релације између Ваше јединице и Тешићеве јединице, ја ту баш и не видим неке релације?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Има сусед и у борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сусед и у борбеним дејствима, али заменик је мислио у смислу ко је коме претпостављени и тако даље?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различите линије потпуно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он присуствовао неким састанцима који су се одржавали везано за заједничко наступање у борби код Тешића или заједно са Тешићем чини ми се да је нешто рекао о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање, нисте?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам баш сигуран да ли сам разумео да не одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте заједно са Тешићем, односно код Тешића или са Тешићем били негде заједно на каквим састанцима команди где се одлучује о даљим активностима, деле задати итд. у том смислу Вас пита заменик?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ако сам Вас разумео ја сам био не једном него ко зна значи били смо у команди гардијске бригаде где је била команда значи где је био присутан и Тешић и ја и команда бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још пуно других команданата?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли има сазнања да су учествовале неке добровољачке јединице у садејству са на пример Тешићевом јединицом или неком другом јединицом ту у борбеним дејствима или његовом?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Што се тиче у другом батаљону војне полиције није било никаквих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом јуришном одреду при другом јуришном одреду, исто није било?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није било добровољаца биле је од не знам дана, задњих 45 дана били су резервни састав, па су они после по одлуци не знам чијој пуштени кући и остало је само регуларни значи припадници ЈНА, а да ли је код Тешића било неких тамо то не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли на тим састанцима где он присуствује каже више пута има некод од представника неких добровољачких јединица или неких других јединица, на пример територијалних јединица?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја мислим да сам то одговорио. Ја кад сам присуствовао састанцима биле су само формације која је потчињена команданту бригаде и команда бригаде али иначе неки други можда су они одлазили кад ја нисам био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците кад сте Ви били није било, ако није било?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли може сведок да се сети ко је од безбедњака био у болници кад је вршена та тријажа, не каже да је вршио али је било именом и презименом и чином?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не бих могао то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате те људе?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, јер у то време су неки дошли, не сећам се у то време значи начелник одсека или органа како се звао био је мајор Шљиванчанин, то знам. Вукашиновић му је био заменик па и то они нису конкретно то радили, сад да ли су они имали мапе што сте питали спискове ко је вршио тријажу од ових, не бих могао да се сетим стварно, јер ја поново се враћам на оно, значи моје лично ја као

командант ја нисам значи нон-стоп био ту, тако да неке ствари нормално немам сазнања јер ми можда шта ја знам командир није сматрао сходно да ми пренесе шта да ли је долазио овај орган безбедности и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање пуномоћника је било оно ако знате те људе видели сте да се врши нека селекција тријажа рекосте нам да су то радили неки органи безбедности бригаде, ако знате људе у том смислу, ако знате именом, презименом кажете био је Пера, Мика, Жика, то је питање?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је за време од октобра месеца, за време рата у Вуковару била борбена јединица док му није наређено да обезбеђује болницу, ко му је наредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то да ли Мркшић, да ли Панић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислим да је Панић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге рекли сте можда и Шљиванчанин?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: На крају крајева то је наређење Мркшићево, ако пренесе чак може и.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је дато неко посебно приликом наређења да преузме обезбеђење болнице, да ли му је дато неко посебно упутство на шта да обрати пажњу на неку специфичност и то нешто у том наређењу, рекли су му да обезбеђује болницу, да ли су му рекли нешто посебно, на шта да обрати пажњу приликом тог обезбеђивања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Разумео сам мислим да сам на почетку то Вама рекао али опет поновићу. Значи, првенствено задатак је био да се обезбеди нико да не изађе из болнице да не улази и да нико од непозваних лица не улази као што сам малопре помињао ове људе, да нико не уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, значи ја сам то наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква друга додатна упутства посебна и тако даље, ништа?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је имао упутство неко у вези овим Видићем и са Весном Босанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је имао како наређење или упутство у вези са Видићем и Весном Босанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте одвели Видића у Негославце?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је то неко наредио где да га одведе?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Малопре сам рекао нисам детаљисао пошто нисте инсистирали, значи то вече сад не могу да се сетим ко је у тој линији дежурства у оперативном центру у Негославцима наредио а пошто сам се затекао ја у болници ту да се Маријан Видић, ја мислим да је он био тада звао се повереник Владе или нешто тако није ни битно, то сам запамтио да се доведе у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На командно место?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: На командно место, ја сам ушао тамо на ходник и од неког од доктора сам питао ко је тај и један онако мањи човек мршав тад је био каже ја сам тај, ја сам објаснио о чему се ради, моји су војници га претресли и са својим «Фијат 1107» то је Фијатка одвезао га тамо на команди је остао, значи ништа неко везивање нешто посебно мада је то било као и за спровођење нормално и

предао сам га тамо да ли се, мислим док сам ја био мислим да се није враћао у болницу где је после, шта је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је мора, он је рекао цео његов исказ се своди на то да је он обезбеђивао околу болнице итд. а сад каже ја сам ушао питао неког од доктора кога је видео, да ли је морао неког од доктора да обавести ко је био надлежан унутра за те које се бавио неки орган безбедности Шљиванчанин било ко, да ли је морао да обавести да води?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, станите полако пуномоћнице прво да видимо да ли има неког унутра?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па да добро него, ко је надлежан за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неког унутра? Да ли има припадника?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја не знам да ли је господин слушао значи у болници нема никог осим тих ко је био се затекао, значи ја вршим обезбеђење, моја јединица врши обезбеђење, органи безбедности долазе повремено, не знам ја колико су они долазили кад су овај тријаж поменули, немам ја никог, ја сам добио наређење из команде од команданта, да ли су захтевали органи да ли не, чим мене оперативни дежурни тамо у команди наређује.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли то значи, за мене је ово ново, да ли то значи да је од органа и од војске гардијске бригаде те оперативне зоне југ да је само он тамо и његови људи у болници, да нема никог другог, каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже, у болници нема никога?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али он не врши селекцију и не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Селекција сутрадан, селекција је сутрадан ујутру, а сведок је рекао да Маријана Видића изводи претходне вечери, селекција је сутрадан ујутру?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли и ко долази сутрадан у болницу унутра да врши ту селекцију да распоређује и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је то, рекао је то.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мајор Шљиванчанин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органи безбедности бригаде.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сад је рекао повремено су долазили, јесу ли сутрадан повремено долазили или су стално били ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је то јасно, можемо га питати да ли су у току вечери долазили, да ли су у току претходног дана долазили органи безбедности у болницу и тако даље, ако ћемо нешто тиме доботи?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добијамо ја само ћу да кажем да је кључно питање по ком критеријуму се врши селекција и ко врши селекцију, то је врло важно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он очигледно на то не може одговорити?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он каже долазе повремено, а сад кад сте Ви интервенисали он каже стално су били други дан, а први дан повремено, није то јасно, добро нема везе. Каже да су два полицајца пратили аутобус који је ишао за Хрватску, докле су пратили те аутобусе до када до ког места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања тог типа?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И да ли су се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су се вратили.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Ако знате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Они су се нормално вратили неки су се вратили тек 24. пред полазак да ли што су пратили за Хрватску, а не могу ја сад све у глави да

имам толико је војника била по тих патрола, патрола је најмање два војника, три, четири до десет војника, сад докле су пратили то не бих знао, што се тиче према Хрватској јер знам да кад су се вратили војници да су известили, нису се дуго вратили и онда сам се нормално забринуо нема војника не знам већ колико времена, ишли су не знам до границе па су се вратили па да ли су их не знам оставили у Митровици или у Шиду, то не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Зна ли докле ови војници за Војновидну који су пратили докле су они ишли и кад су се вратили?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не могу да се сетим нису то била два војника ја сам имао команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте пуномоћнице пустите сведока да одговори.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад не знам шта ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ти аутобуси за Војводину кажете ишли су за Војводину, где су ишли, да ли знате где су ишли, докле су ишли, Нови Сад, не знам Зрењанин, Сомбор, итд?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добио је наређење, рекао је да је добио наређење у једном тренутку да појача обезбеђење, да ли он као командант батаљона да ли може да каже да ли је тада када је добио то наређење проценио због чега се појачава то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, ја сам га питао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Питање је да ли су му рекли због чега, он каже није, да ли је он лично као командат проценио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега пуномоћнице ја сам га питао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, у реду, нисам ја то чуо да је он рекао, не може команданта да процени мора да зна то није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада изводити закључке молим Вас, поставите питање, немојте да закључујете. Питање?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мислим да сте га питали да ли су му рекли због чега повећавају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га и то какве су Ваше процене биле због чега се то повећава обезбеђење?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли он зна како изгледа Аркан? Како изгледа?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не разумем питање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли познаје Аркана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Аркана из тог времена?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна како изгледа? Није га познавао лично, добро, да ли је био Аркан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули што за Аркана, да ли је Аркан био у болници итд., то Вас пита?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не. Ја сам чуо, мислим ја сад причам шта сам чуо али ја мислим да то није место овде шта сам чуо, ја могу цео дан да причам шта сам све чуо. Аркан што се тиче зоне одговорности бригаде сад да ли је случајно доле, ја га лично нисам видео нити је он имао неки задатак у нашој зони, говорим за целу бригаду мада нисам одговоран да сведочим за бригаду нисам компетентан.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја говорим о болници?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па и за болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, почели сте нешто ја сам чуо, па нисам баш схватио шта сте Ви то чули?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја сам чуо да је био тамо према у новосадском корпусу, не мислим у него у саставу неком, то сам чуо али то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је познавао пуковника Вујића, Богдана Вујића из безбедности? Пензионисаног оног који је дошао?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То ми је презиме исто овако мало познато, али нисам са њим ништа задатке радио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је био у болници?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, знао бих прво то пошто га не познајем он би за мене био непозвано лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуковник Богдан Вујић је био пензионисани официр безбедности ангажован у току те јесени и био је у болници то јутро у групи која је вршила селекцију, то нам је овде рекао, добро, него то нам он каже,, то нам је он рекао е сад није важно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна неког пуковника Бранка из војне полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за пуковника Бранка?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У полицији или војној полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник Бранко безбедњак?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У то време у полицији цела војна полиција је имала два пуковника, цела ЈНА, зна безбедност, Бранко не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је ишао у Вуковар после завршетка рата?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Јесам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Када, после колико времена?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: 1993. или 1994. значи приватно ово нема везе с овим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је ишао на неку прославу ослобођења Вуковара?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, пошто ми је жена имала некад у Вуковару родбину то је приватно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, немам ја више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је добио наредбу да обезбеђује болницу и да нико не излази из болнице, шта је при том њему речено од чега обезбеђује болницу и ко се налази у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му је речено од чега обезбеђује болницу, то нам је одговорио? Одговорио је на то да не уђе нико у болницу и да нико не изађе из болнице то је са тим завршен задатак мислим потпуно јасан.

НАТАША КАНДИЋ: Па није то обезбеђивање болнице то што не да, што не треба да да се уђе или да се изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његов задатак?

НАТАША КАНДИЋ: Обезбеђење је када се зграда. А ко се налази у болници, кога он и његова јединица затичу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је у болници?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислите на класификацију неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све у болници да ли то знате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не и рекао сам малопре да поменем пошто госпођа пита значи мени је речено да ја немам шта да радим нити да ја проверавам ништа

унутра да ли су докторо, да ли су болесници, да ли су ови и они, значи ја нисам то радио.

НАТАША КАНДИЋ: Због чега је та мера донета да нико не изађе из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то питате?

НАТАША КАНДИЋ: Сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо сведока или онога ко му је наредио? Разумете?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро под претпоставком реалном да је он добио и неко образложење уз то, он добија наредбу и увек прати неко образложење, зашто да нико не изађе из болнице када смо ми овде чули да је, да су неки мештани дошли по своје рођаке и извели их напоље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте добили сте то неко наређење, да ли је било каквих објашњења уз то?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То је сасвим то наређење око обезбеђења и то да нико не уђе то је сасвим нормално наређење које ја извршавам, немам шта да размишљам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је било да ли Вам је што образлагано?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам ја у глави размишљао ко све има у болници и то значи то је сасвим нормално наређење није ништо ни противправно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих прича да су се у болницу склонили припадници војних јединица противничке стране који су можда и наоружани?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Претпоставке су биле да има и таквих и нормално зато је једно наређење било немамо ми шта да улазимо у просторије где су били сви у приземљу јер не знамо ко је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то питање је било у том смислу, значи да ли је било каквих детаљисања у том смислу да ли обратити посебну пажњу итд?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он зна да је било случајева да су мештани из Вуковара долазили по своје рођаке, пријатеље који су се налазили у болници, да ли му је познато?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Бојим се да нисам разумео да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред тог обезбеђења дакле и поред тог обезбеђења да ли знате да су евентуално неки вуковарчани ипак ушли у болницу да посете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У болницу није нико ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да посете своје рођаке, пријатеље и тако даље, па можда чак и изведу напоље?

НАТАША КАНДИЋ: Да је неко изашао из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда чак и изведу напоље из болнице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господин Вујановић је рецимо извео, онај Вујановић кога Ви знате, он је извео своју сестру?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја вам кажем, ја нисам нон-стоп ја говорим о сазнању што сам ја био, сад да ли је Вујановић или шта знам да ли је долазио ја говорим ако ме питате то ја кажем не знам, ја не кажем да то није било, али ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кома су подносили војници из његове јединице који су вршили то обезбеђење коме су подносили извештај о томе шта се догађало, то је значи 18. по подне па до 20. коме у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били и тако даље, да ли су у том смислу били у некој обавези ако јесу коме?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па командире чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командиру чете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Командир чете мени, тј. команданту батаљона.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли му је командир чете подносио извештај у том периоду од 18. по подне до 20. пре подне када одлазе аутобуси за касарну, шта се догађа у болници, да ли има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слажем се питање је, суштина у томе је да он очигледно нема иако је извештаван он очигледно није извештаван ни на шта битно?

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре је сведок рекао да он не зна можда неко је улазио и долази у болницу, да ли то значи ако се да наредба да се онда да наредба да се онда та наредба значи наредба да његови војници онда не спроводе наредбу како то тумачи када каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се он налазио у касарни у време када су аутобуси одлазили у разне правце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у касарни питан је, није био тај дан у касарни уопште, био је у болници.

НАТАША КАНДИЋ: Како је био у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је у болници није био у касарни, тај дан уопште није био у касарни.

НАТАША КАНДИЋ: Каже повремено био у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ни тај ни наредни?

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да је врло мало провео времена у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о дану кад аутобуси одлазе, кад се врши евакуација болнице, говоримо о том дану е сад да ли је то 19, 20. или 21?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је да ли се та евакуација врши преко главног улаза или споредног улаза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је рекао, сви су аутобуси били с друге стране болнице и ја сам схватио да то није на главном улазу, а Ви реците господине Пауновићу да ли сам Вас добро схватио или не?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да не побркамо, мислим шта је главни улаз, значи кад говоримо о капији, прво улаз у капију то је главни улаз и одмах се ту скреће лево ту је улаз у болницу, значи дошли ви одавде значи у болницу улазите ту и аутобуси су се видели нису се они нешто крили, само су били иза болнице не ту код главне капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад кажете иза болнице ја то тако схватам.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Како се улица звала не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се он налази у болници или испред болнице у време када су тамо европски посматрачи и Међународни црвени крст?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у болници или испред болнице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја сам једном ако је то то што госпођа пита, пошто мало пре кад сте ме питали код Шљиванчанина да ли мисли на те да ли су то били сад не знам која је то организација била да ли су кад се баш Шљиванчанин то има и снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо да има снимак.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Био сам на пример на 5 до 6 метара ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, значи неvezано шта он даје изјаву и значи нисам учествовао у томе, али био сам присутан физички.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тај онда скуп аутобуса испред главног улаза, излаза у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту аутобуси, ту где се налази Шљиванчанин са тим људима, јесу ли и аутобуси ту на том месту?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нема то везе са аутобусима ни са Шљиванчанином ни са овима, не знам ја то кад сам био кад су ти посматрачи били припадници Међународног црвеног крста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је ово само, да ли се то дешава поред аутобуса?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То где је Шљиванчанин са тим?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ово кад ја сам био можда то нешто неки други пут не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он онда у болници за време када се врши евакуација рањеника у присуству међународних посматрача?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео питање?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се налази испред или у болници у време када се врши евакуација рањеника то је опште позната чињеница да се у њиховом присуству то врши?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, тад нисам био ту. Тад сам вероватно био на командном месту или негде, не знам где, нисам тад кад је ако сам схватио рањеници, не нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли уопште присуствује у неком тренутку када неки конвој аутобуса одлази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га каже не.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је остао у болници до 24.11. докле његова јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је његова јединица?

НАТАША КАНДИЋ: Па не његова јединица, ко остаје у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од људи у болници, има ли људи у болници или чувате празну зграду до 24-ог?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Остало је сад ја поименично не знам значи остало је доктора, болничких сестара, болесника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Појединачно не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Из исказа сведока остало је помало нејасно на који начин он прима наређења, да ли само овом формацијском линијом Панић, Мркшић или безбедносном линијом Шљиванчанин и остали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја не разумем питање.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Како прима наређења да ли само по овој условно реченој ја нисам војни стручњак формацијском линијом значи Панић, Мркшић или безбедносном линијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите уопштено или на ово конкретно наређење?

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Уопште, па ћемо конкретно даље, како прима наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово је два питања. Ко Вама као команданту Другог полицијског батаљона може да нареди, ко Вам све наређује?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Само може командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Мркшић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, а начини преношења наређења су разни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само командант?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не мора командант мени лично али његово наређење ми може пренети оперативац, оперативни дежурни, може пренети начелник штаба, е сад ово како сам схватио помиње начелника, сигурно неко наређење ако у смислу што се односи стручно, сигурно да је њему начелник рода, службе или безбедности предочио из свог делокруга на основу његовог предлога он доноси одлуку да нареди мени или неком другом команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу наредити као командант Другог полицијског батаљона, да ли Вама могу издавати наређења органи безбедности рецимо Шљиванчанин и људи из?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, органи су безбедности у то време до пре 2 године, органи безбедности су стручно руководили а не командовали, шта значи руководили, значи они команданту предлажу како ће се употребити чета, батаљон полиције а командант онда наређује то, то је таква била нисам ја измислио.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Даље питање можда ће бити бесмислено због овог сад дела исказа, а да ли му је неко и ко му је наредио да пошаље по два војника у те аутобусе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту нисмо остали баш доречени господине Пауновићу? Како је дошло до тога да, ко је од вас тражио да обезбеде, да дате људе који ће обезбеђивати аутобусе рецимо?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Можда сам малопре рекао можда нисам значи командант је наредио да се обезбеде са патролома да се обезбеде аутобуси у току спровођења, значи није прецизирао где ће ићи аутобуси. Е сад ја с обзиром на ту процену и људство којим сам располагао ја сам одлучио да иду по два војника, можда негде су била три, а сад не могу да се сетим то, значи командант не улази толико сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант?

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Који командант, бригаде, штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант бригаде Мркшић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Да ли пошто вероватно он није одредио те официре који су били у аутобусу као вође пута како он каже, да ли зна ко је њих одредио, поставио?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам, али претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао старешине аутобуса, то не значи да и старешина по чину, по формацији некој и тако?

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Рекао је официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не старешине може и војник бити старешина зашто не старешина аутобуса, зашто не може бити војник?

АДВ. ДРАГАН ТОМИЋ: Још само једно питање. Кроз исказ сведока и питања све време се вртимо око болнице, једног тренутка сведок је рекао да је неко имао право да уђе у болницу у собе, ко је то, која јединица је могла да уђе, која јединица је ушла у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви обезбеђивали?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислим да ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су повремено улазили органи безбедности?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: А то, они су долазили али нису улазили, они су долазили ту на улазу а не да су улазили пошто та болница колика је болница, значи ако сам схватио јединица, не никаква друга јединица, значи осим моје јединице није био нико.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ја се извињавам само још једно питање, он рече овако та евакуација да ли је била у одређеном периоду или је то у три периода, два периода или је одједном била рече једни лево, једни десно, једни право, колико сам га ја разумео то је одједном била евакуација људства из болнице, осим оног што је остао тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Разумем, не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало све?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Али рекосте војнички лево, десно, тако сте рекли?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја говорим за то пошто сам ја био.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: О томе где сте Ви били наравно?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да ли је све то одједном.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па да та три правца, разумете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не бих знао то да одговорим.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Добро, да ли бар зна ко је командовао лево, а ко десно или је он можда командовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одређивао ко ће где ићи у том смислу?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не одређивао, него ко је командовао лево, десно?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам био присутан ту да бих знао нити је неко дужан био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се поставља се питање шта је лево а шта десно, можда сви иду право па ће негде тамо после 5 км отићи лево или десно?

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли је сведок у ратном дневнику евидентирао евакуацију у овом смислу о коме ми причамо?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да ли сам ово баш овако или значи сигурно да сам евидентирао а да ли баш овако да сам писао ово што сад причам то је пре 13, 14 година шта сам баш писао, значи ја сад понављам што се тиче ратног дневника, значи писао сам сва наређења која сам добијао, е сад колико сам детаљно описао то сад не бих могао да се сетим.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли се зна где се налази ратни дневник и да ли је сачуван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте га предали у команду, да је у команди бригаде, да ли имате евентуално сазнања јел то сачувано?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га евентуално тражили те 1999. године кад сте први пут саслушавани да га евентуално потражите па да се подсетите преко ратног дневника на те догађаје да бисте квалитетније сведочили на суду, говорим о том првом исказуј 1999. пред Војним истражним судијом?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам га тражио, мада ми је можда падала та идеја али нисам тражио зато што више нисам био у саставу те јединице.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли зна ко је командовао Првим полицијским батаљоном у време када је Бранислав Колић отишао на лечење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Кавалића, дакле после?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: У то време кад је био одсутан због лечења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је одсутан све време касније, он се није ни враћао после, јел тако, ако сам Вас добро схватио са Кавалићем сте се Ви нашли на ВМА на неуропсихијатрији, е ко је командовао пошто је Кавалић напустио Вуковар?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ко је њега наследио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је командовао?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ко је преузео команду батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Шушић Јован формацијски заменик који је био, што је логично.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Пошто су војници из сведокове јединице обезбеђивали транспорт од болнице до како је сведок рекао касарне што чини ми се може бити и Велепромет и касарна, па сад нек сведок прецизира ако може да ли је то на оба два места мислио, да ли зна ко је обезбеђивао транспорт од касарне односно Велепромета па даље, чија јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је одговорио, да он то не зна за даље не зна, а да ли су они ишли ти исти војници?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Нисам мислио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него говорим шта је сведок рекао.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли је уопште ишао ико из његове јединице или из његовог батаљона или је можда из овог другог батаљона неко обезбеђивао, да ли зна уопште која формација обезбеђује, да ли уопште обезбеђују војни полицајци из јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо сведока ту схватили, његови војници су ти који су до касарне.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: После тога, да ли зна уопште ко обезбеђује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То им је био задатак, али он не зна ко је даље био, он не зна ни да ли су његови војници ишли и даље јер о томе није извештен, тако нам је бар рекао, да ли сам Вас добро схватио?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Одлично.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Још једно питање. Његова јединица сведокова, а обезбеђује болницу до 24.11. у то време према сведочењу и према осталим сазнањима из болнице су многи људи изашли из одведени било као цивили, било као заробљеници, ко то ради у болници и ко одлучује ко остаје у болници, ко су ове особе медицинско особље и пацијенти који остају и који одлучују да баш ти пацијенти и то медицинско особље остаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате Ви? Да ли Ви то знате уопште?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја сам схватио да су то људи мислим ови што су болесни они нису имали куд, а ови што су остали схватио сам да су остали добровољно да нису имали намеру да напуштају Вуковар. Тако сам ја бар схватио није ми то нико рекао.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли зна ко и када први пут улази физички у болницу од припадника ЈНА од 19. до 24. да ли остају сво време напољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да кад сте Ви дошли код болице први пут да је тамо био Тешић са његовим војницима?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам конкретно, али припадници Првог моторизованог да ли је то баш био командант батаљона Тешић или неко његов, то не знам, али рекао сам Први моторизовани је дошао ја сам био Други.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Прецизније шта питам када стање у згради болнице остаје да кажем редовно нормално па се може ући и изаћи а не само обезбеђивати споља да нико не уђе када је то нормална циркулација да се улази у просторије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се евентуално тражи помоћ у болници ту, рекосте ту је медицинско особље, у том смислу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Значи можда од 21. па до 24. ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те мере забране уласка у болницу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Кажем не могу да се сетим, значи то је негде 21, 22, 23. ту негде то сад не бих знао.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Како не може да прецизира, ништа немам питања.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Каже да је командир једне чете био Симић, да су биле две чете, да су две отишле, јел тако, како се звао односно презивао други командир друге чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир друге чете, ове је био Симић, Ви сте имали две чете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да. Сад говорите формацијски друге или те која је била са Симићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па добро ако је била та?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ако сам Вас добро схватио, господине Пауновићу ви сте као полицијски батаљон имали четири чете, две сте дали, са две сте уствари командовали?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ми нисмо детаљисали вероватно што није битно за овај процес ова четврта је била дата, па ми је враћена у неком периоду, та четврта, значи болницу је обезбеђивала та којом је командовао Симић, а ова је сутрадан била ојачана са делом прве чете, са којом је делом командовао Тодоровић Миломир, јер је командир прве он је заменик а иначе формацијски командир чете је био Павловић Милан који је 15. октобра рањен и нормално био је на ВМА.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Разумео сам да је Тодоровић био у болници на обезбеђењу, јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Само мало око оног прва, друга, трећа, четврта разумео сам Вас.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли сведок зна ко је Вермезовић? Вирмазовић или Везмаровић како се зове, Везмаровић, не знам тачно како се презива, да ли зна ко је то?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад не знам, било је више варијанти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, Везмаровић?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Специфично је презиме Везмаровић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Презиме ми је сад у глави, али не знам о коме се ради стварно, не знам али презиме ми сад нешто мислим као познато, само презиме.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли сведок има нека сазнања да је војна полиција била на Овчари, јер многи говоре да је била војна полиција, да ли он има сазнања нека о томе? Да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте за Овчару, рекосте кад сте први пут чули за Овчару, па у том контексту питање браниоца, а и моје кад сте чули за Овчару шта сте чули и ево ово што је питао бранилац?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да ли је била полиција то не могу да одговорим, значи опет ја се везујем за своју јединицу, моји тамо нису били у то време, тако да.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Добро, ваши нису били, добро. Још само једно додатно питање, каже да је видео да се селекција врши, неки органи безбедности, не може да се сети имена и презимена тих органа безбедности, а да ли може да каже да ли је неко њима издавао неке наредбе тада или су они то вршили тако, како је он то схватио?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам баш сигуран да сам разумео питање, мислите органима безбедности.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ви сте их пустили унутра, ви сте обезбеђење болнице, ви сте их пустили, како сте их пустили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко командовао радом тих људи?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Јел командовао неко радом тих људи органа безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате што?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам, ја кажем.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Како сте их пустили унутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели да врше тријажу е сад?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко вам је рекао да их пустите унутра?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Па сигурно, не могу ја сад да се сетим да кажем детаља и опет понављам ово нисам био нон-стоп 24 сата тамо значи био је и командир или овај његов заменик или.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко је био, а јесте ли видели ко је био, ко је командовао, ја Вас питам јесте или нисте, кажите јесте или нисте?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам видео.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Нисте видели да је неко командовао органима безбедности?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам видео нити, не треба да им командујем значи њима је вероватно из команде бригаде наредио шта да раде.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко им може наредити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад већ излази мало.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко издаје наређења, да ли командант или неко други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо сведока то да питамо.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Не, само га питам да ли то зна?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То није у мом домену.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Није у Вашем домену, онда у реду, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Причао нам је о Маријану Видићу Билом где га је пронашао и где га је одвео ја бих га замолио да нам још исприча у каквој је он био униформи, ако је уопште био у униформи и да ли му је ако му је познато било командно место у болници где га је пронашао?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Значи није био у униформи, то је прво.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Нисам схватио шта није био?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није био у униформи, био је класично обучен сад како баш то нормално не могу да се сетим, а друго питање ја сам схватио да командно место код Маријана Видића.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Рекосте да знате да је био повереник Владе Хрватске што је тачно, а јели му то било командно место у болници, канцеларија како хоћете или ако знате што или на неком другом месту па се склонио само у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта о томе знате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Знам из сњеговог, пошто сам успут смо причали док смо ишли до Негословаца да је био у болни и он ми је рекао то сам од њега чуо да је повереник Владе не да сам чуо нешто од Маријана Видића док сам га возио до Негословаца, а био је у једној просторији да ли је то лекарска соба, значи одмах кад се уђе друга врата лево, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, очигледно не знате.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад да ли је био стално ту, тренутно кад сам ја добио задатак да га доведем значи он је био у тој просторији.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Сад рекосте да сте причали и што је и нормално то је пут који треба превалити не знам колико, да ли Вам је причао о том свом писму из мјесеца августа исте године 1991. о ситуацији у Вуковару?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Значи успут смо попричали о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислим ово то је рекао на којој је он функцији био и уствари можда су мене из командног места рекли доведи повереника Владе то и то, не могу да се сетим, али успут ми је рекао шта је био и шта је радио и сад из разговора ако је то битно могу да се сетим следећих детаља шта сам причао, уствари нисам ја инсистирао него он је сам причао, ја сам га слушао да је он имао намеру, да је предлагао уствари сад коме не знам да ли Влади да ли некеме да се предају и да је био претучен, показивао ми је руке да је био претучен од Зенговаца, значи били су га по рукама. Тих детаља се сећам. Не знам да ли смо нешто друго причали, ништа мислим ја сам коректно са њим поступао и предао сам, није имао примедби.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Сведок је причао и како су око болнице на више места, на више локација пронашли доста оружја различитог калибра, а да ли су у близини болнице, око болнице или у кругу болнице пронађени посмртни остаци који нису били покопани, а можда и јесу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било лешева око болнице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У самом кругу болнице мислим да није било, било је кад се улази на главни улаз па десно тамо преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С преке стране улице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да, сад не могу то баш да објасним, значи било је већа група лешева вероватно су не знам неког сам тамо питао шта је било ти су већина људи, то су умрли природном смрћу не насилном смрћу и није имао оно у тим дешавањима није имао да ли је имао ко или нису били сахрањени, значи у самом баш кругу барем ја нисам затекао кад сам дошао. Било је разних лешева, разних узраста и разних оба пола од лешева мислим.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Шта је било са тим лешевима, јер они су остали ту до 24. његова јединица, јел су лешеве одвежени прије тога или су остали иза њиховог одласка, ако зна нормално?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не бих знао то стварно, не сећам се сад стварно.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Нити овог првог детаља да кажем да ли су остали после вашег одласка?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја мислим, само мислим не знам сигурно да су склоњени, али не знам стварно.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Да ли му је познато да је тада у болницу док је он обезбеђивао да ли су долазили заправо, прво прије тога да ли му је познато да је у то вријеме била нека јединица за специјалне намјене под називом «Црвене беретке» уопште на подручју Вуковара и да ли постоји таква јединица по његовом сазнању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене беретке?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Црвене беретке?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја не знам јел мислите и на господина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви из тог времена, из тог периода имате каквих сазнања да је постојала нека јединица «Црвене беретке» на терену Вуковара, да је дејствовала на терену Вуковара?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Да ли Вам јеј познато име Борислав Костић звани «Ламбрадор»?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, то први пут чујем.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Јован Пешић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: И Ивица Вулетић?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Ако ми дозволите ја бих само односи се на болницу читам а више пута сам то говорио и предложио задњи пут као да се тај спис прибави или докази, везано је дакле за оптужницу и пресуду против Вулетић Ивице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ смо то тражили.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Сад да Вам кажем овај коментар ја ћу прочитати једну само тачку која се односи на болницу и тражи његов коментар. Каже: «Дана 20. студеног», то је новембар, «1991. године у Вуковару уласком у болницу Медицинског центра Вуковар заједно са Бориславом Костићем и Јованом Пешићем», а ради се о Вулетићу, он је овде оптужен и осуђен касније, «затекавши у подруму болнице тачно неутврђени број рањеника и болесника заједнички из ватреног оружја устријелили више тачно неидентификованих рањеника и болесника а затим у болничком кругу код зграде Прва помоћ из своје аутоматске пушке М70 устрелио три тачно неидентификована тешка рањеника који су били на болнички круг изнешени из болнице». Дакле, ово је једна од тачака оптужнице, касније и пресуде против Вулетић Ивице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вулетић Ивице, то је оно што сте Ви тражили да се прибави?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Јесте, ја сад питам сведока пошто је он обезбеђивао у то време за коментар. Управо се то могло десити а да он не зна јер се то десило?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ако може да понови само датум?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: 20.11?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја мислим, не мислим то је немогуће још у кругу болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прво у подруму болнице убијен већи број лица, да су ти људи који су?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: то је немогуће или не знам, а сигурно да не знам а то да се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потом три лица у кругу болнице?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То не.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: С обзиром на исказе у првом реду сведока сарадника а и низ других сведока који су говорили о том ко се све налазио тамо у тој зони Овчаре, а везано за његов одговор овог сведока у вези униформе, интересује ме да ли сведок може да каже ко је из састава гардијске бригаде уопште која формација је носила маскирне униформе, односно да ли је уопште нека формација из састава гардијске бригаде носила маскирне униформе?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Из састава колико се ја сад сећам ово можда није сто посто, али носила је само противтерористичка чета Првог батаљона војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противтерористичка чета?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Чета Првог батаљона војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог батаљона војне полиције? Ко је командовао том четом, Зјајо Мурис јел то та чета?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Командовао је Марић Младен, па кад је он рањен командовао је његов заменик Мурић Зјајо, па је при крају не знам негде од 19. до 20. Марић се вратио са ВМА и поново командовао, Марић Младен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само они, по Вашем сећању само они, само та чета?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: У саставу ког јуришног одреда су били ти?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, они су били Први батаљон војне полиције.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ако сам ја схватио батаљон од сведока је био у саставу Другог јуришног одреда?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да не побрка господин ово смо говорили два батаљона, није та полицијска чета у саставу мог батаљона, али овај први батаљон није био у саставу ниједног јуришног одреда, њему је на колико се ја сећам, сад не могу његовог задатка да се сетим, не могу ни мог сваког задатка, он је више вршио око обезбеђења команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команде и командног места Негославце?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли је сведоку познато да је још нека јединица, ајде да кажемо изван гардијске бригаде била тамо обучена у маскирне униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово рекли сте за ову јединицу из гардијске бригаде?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, нико није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека друга јединица ван састава гардијске бригаде?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, све су сад не улазимо у обзир ако случајно неки појединац је имао то, иначе не.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли се тамо, да ли је сведоку познато с обзиром да је ако сам схватио полицајац односно командант батаљона полиције, да ли су тамо у то време дакле говоримо о 18, 19. и 20. се појављивали и формацијски нека јединица припадници Министарства унутрашњих послова Србије?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Није Вам познато или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није или Ви за тако не знате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Није се појављивала.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Извините нисам стварно чуо.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Претпостављам да би ја, мислим не ја зато што сам био у зони тој иначе да је неки задатак видео бих или да одговорим да не знам, али ја мислим да нису.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Оптужени?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добар дан. У вези ових аутобуса који су отишли за Хрватску, значи да ли је све то исти дан било и касарна и за Хрватску и за Војводину, исти дан?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ја мислим да је исти тај дан било.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Аутобуси који су отишли за Хрватску, да ли су исти дан враћени?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То не бих знао. Не бих знао да одговорим зато што знам војници се нису вратили исти дан, али сад да ли аутобусом, војници се нису враћали са тим аутобусом него са другим превозним средством.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је од сведока јединица тј. део његове јединице остао на Митници за прихват заробљеника митничког батаљона, значи ове друге стране, хрватске стране да прихвати предају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали какве обавезе те врсте?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам имао обавезе ни задатке по том колико сам схватио питање, нисам имао обавезе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У односу на тај, да ли је сведок упознат да се митнички батаљон предао? Митнички батаљон на Митници значи хрватске војске да ли је сведок упознат са њиховог терена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Знам, али нисам, није моја јединица учествовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У односу на његов долазак у болницу и прихват обезбеђења болнице, који дан, да ли је исти дан или неки други дан се предао митнички батаљон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту можете ствари да временски определите?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не могу тачно временски али мислим да се пре предао митнички батаљон па после болницу, сад временски колико не могу да се сетим.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да појасним, значи овде пише у војној изјави, добио је наређење да делом јединице која је била на Митници крене према болници, значи да ли то значи да је његова јединица била на Митници тог дана кад је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и рекао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи, није сигуран да ли је тај дан или други дан било кад се митнички батаљон, нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У односу на Међународни црвени крст и разговор са Шљиванчанином да ли је то тај дан или неки други дан када је вршена евакуација болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, рекао је то, то је тај дан.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је тај дан? Ништа то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Вујановић?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје капетана Младена Предојевића?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Познавао сам га.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел он био у вашем батаљону?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, иначе он је покојни. Познавао сам га.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли имате некаква сазнања да је он вршио обезбеђење касарне?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: У Вуковару?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Имам сазнања значи неvezано за ову болницу уопште и раније обезбеђивао је са делом можда јединице, не знам колико пошто није био мог састава, нисам детаљисао, али виђао сам га ту у касарни, значи не ово кад је него раније сам га виђао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли имате сазнања да је он одобрио одвожење аутобуса на Овчару?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, то сам рекао мислим не за њега него уопште ту немам никаква сазнања из касарне према Овчари.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познато, да ли је сведоку познато да су у касарни боравили органи безбедности и задужени за евакуацију и тријажу ратних заробљеника, да су у касарни, не у болници него у касарни да су били неки безбедњаци из Београда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да их је видео у болници, он каже да су органи безбедности били у болници, тако да сад да ли су били и у касарни, да ли има сазнања да ли су били у касарни је неважно?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно су били у касарни нормално је било да су људи били?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи Ви кажете где су били, добро. Он је то сад споменуо неки безбедњаци из Савезног секретаријата како сад зна да су из Савезног секретаријата?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислим да су, виђао сам на пример конкретно генерала Васиљевића знам да није из гардијске бригаде још ако је неко са њим значи то је претпоставка моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели, кад сте га видели тамо?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ацу Васиљевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Сад кад сам га видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: 19, 20?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не могу да се сетим тих датума, значи негде у новембру сам га видео, видео сам га у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ових дана?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тих дана не, нисам га видео, виђао сам га у Негославцима на командном месту.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Колико често сте виђали Ацу Васиљевића?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Њега сам видео можда два пута у Негославцима, нисам га виђе виђао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел познајете Бранка Корицу и Томић Славка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранко Корица, како сте рекли Бранко Корица?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Славко?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, Томић Славка чекајте, да. Томић Славко у то време капетан прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био тамо у болници?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, мислим познајем га али није био, ако је то тај човек, после имена и презимена могу да буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је био у чину?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Капетан прве класе. Можда не говоримо о истом, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Славко би био 26. годиште?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Онда није то тај, зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је 26. годиште онда тешко да је само у чину капетна прве класе те 1991?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, није то тај, ја знам неког да ли је Славко Томић, али није то тај.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У својој изјави спомиње извесног Бојковског, каква је он задужења имао у болници?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Бојковски, садашњи Бојковић Саша значи он није имао никакво задужење у болници, ја кад сам долазио са делом јединице да преузmem ја сам њега и Тешића ту у том од капије кад се улази према болници видео и поздравио се са њим и Тешић ми је рекао шта је предузео до тад и то, значи неко задужење овако га познајем зато што је био командир чете у Првом моторизованом батаљону.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли то значи да су они изашли дан пре него што ћете ви доћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сугерисати господине Вујановићу, да ли то значи да су?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли имате сазнања кад су они дошли?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не бих знао то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је његов батаљон имао органа безбедности?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, тад у то време батаљони нису имали, ниједан батаљон није имао органа безбедности па ни мој.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Панић каже другачије зато сад тражим Ваш коментар?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: То је другачије, ја бих могао то да објасним мало али немам право то да објашњавам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је био Миле Божић, познајете ли Милета Божића?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: И њега сам познавао и он је покојни, командир, помоћник команданта за Мораву у Првом батаљону војне полиције.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи он није био орган безбедности?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је од њега добијао каква наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант другог батаљона, да ли је добијао наређења од неког ко је члан команде у првом батаљону, у првом полицијском батаљону?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пустите ме да питам господине председниче, какве то има везе сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па шта има везе што сам питао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали каква наређења?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ако може господин само конкретније питање да нисам баш схватио, да ли ја њему или он мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него он Вама? Станко пита да ли сте Ви добијали наређења од господина Божића, јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Нисам добијао, али пошто смо различитих батаљона, ја сам и по функцији старији од њега а и ја њему нисам давао, иначе нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу хоћете ли сада Ви да коментаришете што? Поставили сте питање које ја искрено да Вам кажем дозволио сам, али нисам видео његову сврху?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па сад кад ми није одговорио, кад ми није нико наређивао, онда немам даље питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли знате ко је био заменик код Предојевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити на то питање. Да ли зна ко је био Предојевићев заменик?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Зато што се покојник јадан спомиње сви товаре на њега да је он одлучивао, да је ово да је оно, па сад можда је његов заменик жив, па да питамо на те околности, не смемо знати ко је био заменик? Јел био тај Божић његов заменик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па да позовемо тог Божића па да видимо ко је одлучио да аутобуси из касарне иду на Овчару. Ја не видим зашто ми Ви сад машете рукама и ништа ми не одговарате, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајмо сведока господине Вујановићу, питајмо сведока за оно што је везано за сведока о чему сведок има сазнања или нема на битне околности.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су му његови капетани реферисали о извршеним задацима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: За Ваше сазнање господине председниче 18. новембра сам ја извукао сестру из болнице, а не 19. Према томе господин 18. није ни био у болници.

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Добро, ја сам и одговорио да на то питање да ја не знам, немам сазнања.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не знам јел смо га питали по чијем наређењу је одвезао «Билога» у Негославце, да ли тамо тада био Александар Васиљевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посредно он је на то одговорио, али реците?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Коме је предао «Билог»?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Ако може полако, прво шта ме је питао питао ме је ко је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био тамо Александар Васиљевић кад сте одвезли у Негославце Марина Видића?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Можда је био али га нисам видео. Марина Видића сам предао у команду конкретно неко од органа безбедности, ко је био не могу, не знам, значи у једну просторију знам да је седео са тим, остао је да седи са њим, ништа посебно као чак и ту сам седео, попили смо и кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тим разговорима нисте присуствовали?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, после сам се ја вратио на командно место.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел приликом предаје «Билог» да ли је тамо боравио Веселин Шљиванчанин?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не знам, нисам видео, тад нисам видео Шљиванчанина, мислим тад кад сам предавао Марина Видића.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је по преузимању из болнице Веселин био у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по преузимању?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: По преузимању Билог био Шљиванчанин у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада када сте Ви Марина Видића извели из болнице да ли је у болници био Шљиванчанин?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, није.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су у батаљону имали крим. техничаре?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Мислите на батаљон са којим сам ја командовао?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања сведоку? Нема, али господин Вујовић би желео?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја се извињавам али кад је нови моменат изашао. У које време односно доба дана је било значи јутро, дан или ноћ када је видео Александра Васиљевића, значи небитан је дан који је датум него јутро, ноћ или дан, то када је видео два пута, које доба дана је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте господину Вујовићу је јако важно да чује одговор на ово питање и одговорите ако можете?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Једном сам га видео било је мрак али то је била просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел је био дан или ноћ?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Тад је била ноћ, значи упаљена светла ако хоће конкретно, једном сам га видео по дану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном по дану, једном по ноћу господине Вујовићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У односу на први пут по дану а други пут по ноћи или обрнуто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад, најпре сте рекли да Вам уопште није важно који пут је то било кад и како него само да ли је дан или ноћ?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Није важно који је датум, а сад који је први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то важно господине Вујовићу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да видим кад је Аца Васиљевић био у Негославцима. У односу на Марина Видића кад га је водио да ли је видео Александра Васиљевића пре или после тога или тај дан, за тај дан је рекао да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан не, то је рекао, тај дан не, али Вас Вујовић пита да ли сте Васиљевића у односу на тај дан кад сте водили Марина Видића да ли сте га видели пре тога или после тога?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Пре тога.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Два пута пре тога, јел тако?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи да је три пута онда. Само још једно питање, нисам чуо па можда да му Ви кажете, када је преузео обезбеђење болнице за сведока када је преузео обезбеђење болнице, да ли је то било у подне, ујутро, када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече или?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Било је у поподневним сатима, више је било ајде да кажемо према ноћи није пала ноћ али ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, поподне?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Поподне.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи тај дан нико није могао ни ући ни изаћи, да ли је тако било, тако сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао шта су радили обезбедили су болницу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је наредба да нико не сме ни ући ни изаћи из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је сведок рекао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Мислим због Станка, Станко је помешао, значи он је био пре подне, а човек је после подне преузео дужност и само 18. се није могло

изаћи, 19. се нормално улазило и излазило, значи 18. значи то је 19. била Овчара. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете господине Пауновићу?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ПАУНОВИЋ РАДОЈЕ: Не, само предлажем да за следећи има столица пошто је сведоку овде најтеже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте нам одмах скренути пажњу на то и не би био никакав проблем. Захваљујемо Вам сте што сте дошли, можете ићи.

Сведок трошкове доласка не тражи.

Колеге браниоци су нам прошли пут у марту месецу предложили да изведемо одређене доказе. Ми смо за сада неке доказне предлоге, о неким доказним предлозима смо одлучили утолико што смо их прихватили. Кажем, ми смо о свим одлучили али смо нашли да би било добро ради разјашњења стања ствари, ради провере одбране право је оптужених да се њихова одбрана проверава наравно. Одлучили смо се да позовемо и Вучковић Радојку, да је прво потражимо преко МУП-а Републике Хрватске у смислу да се обавестимо о њеној адреси па да је потом позовемо.

Такође, везано за Карловић Вилема и Петра Јањића званог «Тромблон» пошто смо прочитали онај интервју у «Слободној Далмацији». Већ смо тражили да нам колеге из Хрватске доставе пресуду К. 1/94 Жупанијског суда у Осијеку. Затражићемо и мапе и фотографије са локалитета Овчаре, односно Грабова од Хашког Трибунала. Затражићемо и наредбе, неке наредбе које је предложио бранилац адвокат Петрушић од Министарства одбране и Генералштаба, неке су већ у судском спису и прочитаћемо их касније кад дође то на ред.

Истовремено ми смо добили поднесак од пуномоћника оштећених Фонда за хуманитарно право, поднесак је од 31.03.2005. године па сад ја не знам да ли су колеге браниоци извршили увид у спис у том смислу да ли су се евентуално упознали са тим поднеском. То је поднесак кажем вам 31.03. У поднеску се предлаже да се позову и саслушају као сведоци извесна Штефица Вилхем – стоматолог из Вуковара. У битном се тврди да је она у болници била са својим супругом Рудолфом, да се у вези са дозволом ЈНА да медицинско особље може напустити болницу у организованом конвоју обратила пуковнику Шљиванчанину и Мирољубу Вујовићу, са молбом да и њен супруг који није припадао медицинског особљу може напустити болницу у истом конвоју, према њеним наводима, па сад ово читам све из овог поднеска. Мирољуб Вујовић је поседовао списак Хрвата којима ће бити дозвољено да изађе из болнице. Рекао је да неће дозволити док не провери да ли се њен супруг налази на неком од спискова оних који ће бити задржани. Након поновног обраћања Шљиванчанину он је дозволио да њен супруг изађе из болнице у конвоју медицинског особља.

Потом предложено је да се саслуша као сведок Јадранка Јањић, пензионер из Републике Хрватске која је такође са својим супругом Бориславом била у болници и да се у тренутку одвајања обратила Станку Вујановићу кога је познавама од раније да извуче њеног супруга, а он јој наводно рекао да ради на томе. Према њеним речима њен супруг је био у аутобусу коме се губи сваки траг, још увек није нашла тело свог супруга.

Предложено је да се саслуша и као сведок Љиљана Мандић, која је пензионер из Вуковара, која се у вези са изласком из болнице њеног супруга Марка обратила Шљиванчанину, са молбом да дозволи да се њен супруг придружи конвоју медицинског особља, те да је она на папирићу написала име њеног мужа, а до њега је био неки официр који је имао списак 16 или 17 имена Хрвата којима ће бити дозвољено да напусте болницу, те да је потом њеног мужа на испитивање одвео портир у болници казујући да ће га брзо вратити, али више се никад није вратио.

Даље се предлаже да се саслуша као сведок Злата Јурела, она се налазили у болници са сином Дарком који је био тежак рањеник, те да се у вези са њим обраћала Веселину Шљиванчанину, Мирољубу Вујовићу и Станку Вујановићу за дозволу да са њом изађе њен син. Нашла је тело сина.

И извесни Колчицки Иван Бобо, који је изашао из болнице у конвоју цивила који су аутобусима упућени у «Велепромет», да је позвао и некоколико својих другова да се помешају са женама и децом и напусте болницу, али да они то нису урадили, те да су касније сви одведени на Овчару и стрељани. Пре поласка аутобуса за Велепромет у болницу испред ње видео је територијалце које познаје од раније као на пример Мугошу, Небојшу Зорића, извесног Џексона и друге.

Да ли жели неко нешто да каже везано за ове доказне предлоге или да можда Ви имате каква друга ближа објашњења?

НАТАША КАНДИЋ: Сирета Дамир, помиње га Никола Дукић у својем сведочењу, рекавши да га је видео поред хангара и предложем Милорада Пејића такође Никола Дукић га помиње да га је видео поред јаме на Грабову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мислимо на истог Пејића, тај је умро, према неким казивањима Пејић Милорад је умро. Добро, да ли жели неко нешто каже везано за ове доказне предлоге?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Видим да сте прихватили овај приједлог да се прибаве материјални докази са Овчаре, задњи пут сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо прихватили и то тражимо од Хашког Трибунала. Онај извештај из 1993.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Да. Могу, ја сам Вам прибавио имам на енглеском и САЈТ ако вам треба могу вам то оставити да видите има ту доста тога шта би могли тражити ако немате тај извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Ја могу да Вам га оставим сад сам га прибавио, ево на енглеском и у мојој верзији превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да сте Ви то можда скинули са САЈТ-а Трибунала?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: На САЈТ-у Трибунала нема га јер ово је радио неко прије њих, али има један други САЈТ, ви га можете пронаћи у оригиналу, па ако хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете помоћи у том смислу да лакше дођемо до тога.

Колега Бељански?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ја сам хтео нове доказне предлоге да истакнем ако је сада тренутак за то. Наиме хтео сам да предложим саслушање два сведока. Ради се о Славиши Јовановићу из Крушевца, ул. Фигина 27 и саслушање Драгана Милетића такође из Крушевца, ул. Бранка Миљковића 34. Ради се о два лица који би такође могли да потврде место налажења опт. Шошића 19. и 20. новембра 1991. године, наиме, који по сазнањима која ја имам овде да потврде навод његове одбране. Данас није приступио сведок Лазар Коларски с обзиром да је суд прихватио његово саслушање ја претпостављам да ће суд предузети мере које су потребне за његово обезбеђивање на следећем претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Вукотић, па Јелушић?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Ми за сада имамо само један доказни предлог и то је да се саслуша као сведок Хусник Милан из Борова Насеља, Иван Атанасијевић ће рећи његову адресу ближе, а на околност одбране оптуженог Атанасијевића, а наиме да се приликом повратка са Овчаре те критичне ноћи налазио у Вуковару. Можда би господин Атанасијевић имао и неке додатне још разлоге па бих молио да и њега позовете да то учини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је ово довољно што сте.

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Само адресу да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче пре него што изнесем своје предлоге замолио бих да ми одговорите да ли је одлучено поводом нашег предлога да се прибави здравствени картон за сведока сарадника Спасоја Петковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не. Рекао сам да ово смо, ово што сам рекао то смо прихватили, о осталим доказним предлозима још нисмо одлучили, о свим оним осталим још нисмо одлучили.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Овако, пре него што изнесем нове предлоге рекао бих неколико речи у вези јучерашњег доказа који је изведен. Наиме, када је колега тужилац јуче рекао да има примедби на налаз и мишљење вештака медицинске струке др. Милоша Јанчића ја сам очекивао да ће он изнети и разлоге односно да ће образложити ове своје примедбе да ће рећи шта је то налазу противречно односно који су то недостаци и да ће наравно у складу са законом предложити допуну вештачења или предлог за ново вештачење. Он то није учинио. То поново код мене наравно ствара сумњу да он има априори негативан став према сваком доказу који иде у прилог одбране опт. Вује Лазара. Дакле, све оно што потврђује његов алиби њему се не допада, односно нема примедбу. Ако је имао примедбе био је дужан да каже какве су то примедбе, у чему се оне састоје. С обзиром на јучерашњи налаз вештака медицинске струке ја налазим да више нема потребе да се изводе докази који утврђују алиби опт. Залатара. Наиме, ми смо предложили још четири сведока, сва четири сведока би сведочили уствари о томе да се он налазио на лечењу у Бањи Селтерс. С обзиром на јучерашњи налаз на став вештака који је по становишту одбране потпуно јасан и децидан мислим да није потребно саслушавати сведоке на ове околности.

Међутим, одбрана има нови предлог. Наиме, ми смо тражили да се прибави здравствени картон сведока сарадника Спасоја Петковића, извештај о кретању у служби и о његовом евентуалном дисциплинском кажњавању из разлога да би што више поткрепили свој предлог да се изврши психијатријско вештачење сведока сарадника. Разлози за то су следећи: наиме, у току поступка су се појавиле озбиљне околности које доводе у сумњу пре свега његову способност да схвати значај дела која је учинио а и његову способност да реално прикаже стање ствари, односно догађаје у којима је наводно учествовао. Када то кажем, имам пре свега у виду чињеницу неспорну да је он као деветнаестогодишњак односно двадесетогодишњак учинио врло тешке злочине на врло бруталан начин. То дакле није могло остати без последица по његову психу. Да је то тако то се видело више пута у току његовог саслушања. Дакле, код њега постоје озбиљне индиције да се ради о пост трауматском стресном ратном поремећају, дакле, једном озбиљном душевном поремећају које би компромотвало како његово сећање на те догађаје, тако и његов целокупан исказ, а кроз то вештачење би се утврдило да ли је он уопште способан да учествује у овом поступку. На крају крајева мислим да би за суд било јако важно да зна какав је квалитет доказа на коме се за сада базира оптужница. Да је имао одређених психичких сметњи, то се видело и приликом саслушања и код истражног судије и на главном претресу, а и сам је потврдио чињеницу да узима одређена средства за смирење.

То је што се тиче доказних предлога за сада. Ја не знам да ли је сада прилика да кажем неколико речи о решењу Тужиоца за ратне злочине којим је одбачен захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то да коментаришете.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче дозволите, управо због да кажем поступака заменика тужиоца за ратне злочине у току главног претреса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, молим Вас шта је ово?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Из разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колега?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ако ми дозволите да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него не знам шта желите да кажете. Ако желите да коментаришете решење тужиоца за ратне злочине о томе, немојте молим Вас није то место, онда бисмо могли сваку одлуку на тај начин да узмемо сви учешћа и да коментаришемо.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не у том смислу. Добивши то решење дакле, ја сам доведен у једну дилему да ли директно да се обратим Републичком тужиоцу са притужбом због незаконитог и решења и свега овога или да тражим поновно изузеће Тужиоца за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Решење је незаконито председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше право да Ви центите да ли је законито или није законито то за нас није, јел се слажете? То за нас није никакв предлог у том смислу не можете нама упутити на ту тему.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ништа, ја ћу се касније поново јавити о доказним предлозима. Толико за сада. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од бранилаца жели што да предложи? Господин Атанасијевић је желео кратко да шта, да образложи ово што је већ

бранилац рекао? Браниоче узмите адресу барем Ви да? Само кратко господине Атанасијевићу.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: У вези доказних предлога, што је адвокат већ предложио мога брата да дође овамо, ја у то време нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је његова адреса?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Виле Велебита 88, Борово Насеље, 32010, то је његова адреса, с тиме да су с мојим братом била још три човека која су чувала њега кад сам ја отишао на Овчару. Сад ја тачно адресе не знам, али и они ће доћи као сведоци без обзира што је један у Канади, један тамо, али ће доћи, сигурно ће доћи овамо као сведоци, па бих и њих предложио, али не сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, Ви ћете предложити још три човека, предложите Вашег брата и још три човека да сте после поврата с Овчаре да сте били у Вуковару. Ми Вам верујемо да сте били у Вуковару после повратка са Овчаре јер Ви сте признали да сте били на Овчари?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Али бито је кад сам отишао на Овчару. То је битно, мене сведок сарадник терети да сам ја био тамо неких 4, 5 сати, а ја сам дошао тек навече око 10. У томе је проблем. Ја сам рекао кад сам отишао, ту је проблем зато ми требају сведоци ти. Е само још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложите Ви то је Ваше право да предложите наравно сведоке и немојте ме схватити у смислу да ћу Вам ја то одмах одбити или разумете? Ми ћемо одлучити о томе, Ваше право је да предложите па ћемо одлучити. Ајте кажите?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: То су ми једини сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само Вам кажем, да размислите у том смислу да ли има потребе предлагати нешто на неке околности које су неспорне, знате?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ово је спорно, како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше право то Вам наравно нећемо ускратити.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ту постоји само још један проблем ако могу да кажем у вези брата. Пошто су му украли пасош, уствари отели су му пасош кад су га тукли, пребијали, па не знам како ће доћи овамо да ли ће то бити преко видео линка или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад нешто друго.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да ли ћете му Ви омогућити да он дође овде, ја не знам како то иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је сад нешто друго, пробаћемо да одлучимо да ли ћемо га уопште саслушавати, ако одлучимо да га саслушамо онда ћемо да видимо како ћемо га саслушавати. Хвала лепо.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Сад сам хтео да кажем да ме погрешно не схвате, сад да ми и ови оптужени овде, то се не односи на њих ни на једну ни другу овде страну, јер ја непријатеље немам, ниједна страна ни ви ни они, није мени овде нико непријатељ, ни ови иза леђа, породице настрадалих, хтео сам само да кажем нешто у том смислу на оптужници има списак за мене непознатих и познатих лица, а такође есхумирани су лешеви што је вештак из Загреба рекао Кубат Милован, да неки од продица су прихватили за те да ли су настрадали, да ли нису или су нестала лица, па постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да коментаришемо то, добићете прилику.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Хтео сам само да кажем да постоји могућност да су неки људи живи, а који су нестали, видео сам да Ви имате списак несталих лица, ја бих сад тражио тај списак несталих лица јер желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате то.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Желим као рођени Вуковарчанин да помогнем и тим људима и тим фамилијама из Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате Ви то господине Атанасијевићу у оној копији списка.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ја имам од 192 до 200 људи, немам ових 60. Оптужница је гласила прво на 260 људи, ја хоћу да видим тај списак да помогнем људима из Хрватске овде да сазнају за своје најмилије, пошто ја не знам где је гроб од моје мајке, од мог оца, од мог брата и на крају су ми и на силу децу узели. Желим бар на тај начин да помогнем што се тиче се стране, па бих замолио само молим Вас само још ово да кажем то је везано за ово, молим Вас у том смислу, јер Ви мени нисте поставили питање овде на суду ни Ви ни тужилац, ни нико, ја кад сам дошао у касарну ја сам видео ту много мојих пријатеља у тим аутобусима, ти пријатељи моји нису на тим списковима овде, овде што су есхумирани, разумете, е у том смислу зато ја тражим тај списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да сте видели пуно људи, познаника у аутобусима овим у касарни и хоћете да кажете?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Тако је, а ови што су настрадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да кажете да немате онај списак од 260 и нешто имена, па то би требало да имате у склопу копије целог списка који смо Вам дали пре годину и нешто дана, у реду добићете до поново. Добићете поново, па ћете Ви онда значи пронаћи, заокружити и обавестити нас у том смислу, у реду.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: То сам само хтео да кажем, на питање од госпође Наташе Кандић Мирку Љубишући да ли зна судбину за Чупић Стојана да ли је жив, на крају је то питала госпођа, нормално Мирко се није могао изјаснити, ја бих сад нешто могао да кажем у вези тога ако ми дозволите у вези судбине тога човека, ако ми дозволите 1992. године сам био на парастосу код Вељка Рашића то је мој иначе друг, ту је била и Чупић Станоја мајка, тета Веселинка, ја сам иначе добар и са његовом мајком и са његовом браћом има Перу брата и Бату брата, познајем их јер смо у истој дворишту од 1965. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ширити причу него само кратко реците?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ја кажем то је и жена је вадила тамо слику, ми смо ту ручали и вадила је слику од свог сина, ја је нисам препознао пошто је дуго година нисам видео прије тога и ја сам видео слику од Чупа, ја нисам смео да јој тог тренутка кажем како је завршио тај човек и где је завршио по мојим сазнањима. Тај одговор ћу дати госпођи Наташи Кандић када буде дошла код мене у посету ако може и ове остале одговоре за ове друге. Само ћу Вама дати те одговоре и ником другом, а Ви ако хоћете дајте суду и зато Вас молим да ме обиђете у замолном присуству из канцеларије ОЕБС-а за људска права јер овде су мени кршена људска права, ја сам лице без држављанства апатрејд и овде сам национална мањина, зато бих Вас молио и желео бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу чули смо Вас хвала лепо, можете се вратити на Ваше место.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Само да ми се тај списак достави, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите браниоче?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Не знам да ли је заиста потребно да објашњава овај предлог. Кад сам рекао да се оптужени у критично време налазио у Вуковару мислио сам да није био у Грабову. На те околности да није могао бити истовремено и на Грабову. Испало је знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не схватио сам по повратку са Овчаре?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Он је био после повратка са Овчаре, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно је био је у Вуковару?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Не, схватио сам ја као да су се сви вратили са Овчаре, па сад то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте и Ви господине, само доказни предлози немојте молим вас, доказни предлози морамо направити паузу. Ако има неких доказних предлога немојте ништа друго. Слажем се, ово је јако незгодно комуницирати са оптуженима у ситуацији кад имамо ово стакли испред. Само полако, изволите господине Вујовићу? Можете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, прошли пут сте када је бранилац Ђурђевић тражио паузу јер не може више да прати суђење, ја не могу сад да пратим суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауза ће бити кад ја одлучим. Приђите пристојно станите за тај микрофон и онда се обратите суду.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Извињавам се само кратко у вези предлога сведока у вези неког списка који сам ја поседовао, да ли требају неки докази одакле је тај материјал стигао на основу чега се предлажу сведоци јер може да се предложи читав Вуковар да дође пошто је то глупост и лаж да сам ја поседовао неки списак. Мислим да ли постоји неки документ на основу чега се предлаже тај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су предлози да се саслушају неки људи као сведоци наводно сте Ви, чули сте оне тврдње.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нисте ме разумели, да ли је то, то је изјава од неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је поднесак пуномоћника оштећених и ништа више и ништа друго.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи могу тако читат пошто је то чиста лаж. Ја ћу сад ево из Србије ћу довести овде који ће сви говорити против овог и против оног, разумете. Треба неки материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, дакле Ви поричете ове тврдње из овог поднеска, хвала господине Вујовићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само ЦД ако може и ништа више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете. Ви сте желели да допуните Ваше доказне предлоге или да ове образложите?

НАТАША КАНДИЋ: Да допуним. Предлажем Владимир Ковачевић – Фљато, резервни капетан прве класе, био је припадник Триторијалне одбране, живи у Новом Саду, немамо у овом тренутку адресу, али мислим да би било корисно њега позвати зато што може да помогне у разјашњавању читаве ситуације у вези са болницом, у вези са Овчаром зато што је значи Вуковарчанин и живи овде у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владимир Ковачевић?

НАТАША КАНДИЋ: Владимир Ковачевић звани «Фљато», резервни капетан. Онда исто тако предлажем да се позове Марко Чепрња, он је био председник Извршног већа данас је члан већа Вуковара и све време је у Вуковару, био је и у време Вуковара и данас је на врло значајној позицији, мислим да би то било драгоцену њега позвати. Ја сам пре три месеца Тужилаштву за ратне злочине упутила захтев да покушају да нађу лице по имену Крстић Зоран звани «Брада» зато што сам примила информације да је то реч о особи која се помиње који помињу сведоци сарадници и помиње се још у неком сведочењу као Зоран са Карабурме. Обавештена сам да полиција није успела да идентификује такву особу, будући да сам ја поново примила информације да јесте реч о тој особи, па мислим да треба наћи начин да се он појави овде у својству сведока. И још сина Горана Иванковића, он се помиње као особа

која је дошла са комбијем из Вуковара на Овчару и особа коју је извео и одвео у Вуковар оних седам особа он према мојим сазнањима живи у Канади али вероватно преко његовог оца који је данас лекар у вуковарској болници би се могло доћи до података о његовој адреси и позвати га као сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. 12,15 је. Очекујемо да се заменик тужиоца изјасни на доказне предлоге одбране, односно обрнуто да се браниоци изјасне на ове доказне предлоге, наравно уколико желе у том циљу. 20 минута паузе.

Настављено у 12,50 након паузе од 30 минута ради одмора.

Да ли странке желе да се изјашњавају о доказним предлозима? Заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја мислим да сам ја јуче нешто рекао везано за налаз и мишљење вештака и примедбе које сам дао шта сам рекао садржано у том транскрипту то сад вероватно немамо прилике да чујемо, али ја ћу сад да поновим и да кажем да сам ја сад изнео примедбе везано за могућност кретања без помагала, значи резерве у том правцу и могућност кретања односно и просторно кретање. Значи то су те две примедбе. Што се тиче на данас поновљено тражење да се ја изјасним, ја не бежим од тога да се изјасним с тим у вези и хоћу да кажем да сам ја у току јучерашњег дана обавио извесне разговоре са професорима Медицинског факултета везано за налаз и мишљење које је дао јуче саслушани вештак односно који је дао раније, а о чему је јуче се изјашњавао овде пред судом, и том приликом ми је речено нешто што ми је дало право да изразим оне резерве које сам изразио. О чему се ради, ради се о томе да из разговора са једним од са директором из Института за судску медицину у Београду сам дошао до одређених сазнања, а то је следеће, а то је уколико је пацијент отпуштен са лечења на ВМА или са било ког лечења без гипса, то је једна ствар. Друго уколико је прошло више од 3 недеље од почетка лечења и треће уколико је пуштен да одлази на рехабилитацију то онда значи да је постигнут напредак у његовом лечењу и да ни у ком случају нико не може да каже да би се он морао кретати тада уз помоћ помагала или уз помоћ других лица јер је то потпуно индивидуална ствар тако да је то вештачење имапстрактно, а не инконкрето. Из тих разлога тужилац ће предложити ново вештачење а о личности кога ће предложити за вештака у том предмету ћу се накнадно изјаснити. То је што се тиче тога. Што се тиче предлога адвоката Вукотића везано значи то је бранилац Атанасијевић Ивана, он предлаже да се саслуша лице везано за то где је боравио његов брањеник након повратка са Овчаре. То по мом мишљењу није битно зато што оно што тужилац ставља на терет Атанасијевићу везано је за догађај на Овчари тако да оно што се дешавало после Овчаре по нашем налажењу није битно за пресуђење у овој ствари, тако да би се том предлогу противио. Што се тиче осталих предлога везано за саслушање лице која помиње бранилац Шошић Ђорђа ја предлажем да прво чујемо тог сведока кога је у прихватио да се саслуша који није данас дошао па бих се онда накнадно изјаснио везано за те нове предлоге. Што се тиче предлога за саслушањем лица која су пуномоћници оштећених предложили да се саслушају остављам суду на процену и оцену да ли је то неопходно а ја са своје стране налазим да то мислим у овом тренутку не би било неопходно да се та лица саслушају. Мислим да у евентуалном новом поступку уколико би био предат овом тужилаштву и суду у поступку против тројице што кажу вуковарске тројке, значи генерала уколико би се уступио нама Мркшића, Шљиванчанина и Радића војних лица онда бих у том случају предложио

саслушање тих лица. То је отприлике чега се тренутно сећам у прву лопту тих предлога. Што се тиче осталих предлога нисам чуо још шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у сваком случају можете се о њима и накнадно изјаснити, јер ми мајске термине имамо већ попуњено тако да имамо времена. Изволите браниоче?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Ја морам да кажем да мој предлог није уопште колега тужилац разумео онако како сам га ја поставио. Ради се о томе, а то је и одбрана мога клијента да је он после оног дешавања код хангара се вратио на Велепромет и остао у Вуковару, а то другим речима значи да он уопште није ишао на Грабово. У том смислу је био мој предлог да се потврди или не потврди његова одбрана да се он иза тог дешавања поред хангара и у хангару врати у Вуковар. Ја мислим да сте и Ви господине председниче и веће је схватило мој предлог у том смислу. И он је итекако битан кажем за одбрану мога клијента, тако да мислим после ових појашњења иако сам ја и претходно то објаснио мислим да ту нема ни код колеге тужиоца никаквих дилема да се не ради овде о неком битном предлогу. То треба разграничити ја мислим поново Вас молим да то схватите тај предлог у том смислу. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво колега Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се противим предлогу заступника оптужбе да се одреди ново вештачење медицинско јер сматрам да нису испуњени законски услови из члана 123 Законика о кривичном поступку. Наиме, да би се одредило ново вештачење потребно је да постоје у налазу вештака противречности и недостаци који доводе у сумњу тачност његовог навода, односно, његовог налаза и мишљења. Ми нисмо чули никакве околности, односно податке који би на било који начин довели у сумњу тачност јучерашњег налаза, према томе, за ново вештачење нису испуњени услови чак ни за некакво допунско вештачење у смислу поновног саслушања истог вештака што би био претходно потребно одрадити па тек онда одредити ново вештачење. У том смислу дакле противим се предлогу тужиоца. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврић?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја се судија принципијално противим предлозима пуномоћника оштећених зато што су ту предлози за саслушање одређених лица где се наводи код већине као разлог да су у то време били у Вуковару, односно да су живели у Вуковару. Ако би тако било онда бих ја задржао ако би суд такав принцип прихватио ја бих задржао право да предложим суду да од Генералштаба војске Србије и Црне Горе прибави списа свих лица, свих војника и официра који су били у оперативној групи ЈУГ ради саслушања јер су они у то време били у Вуковару. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, колега Дозет, па колега Заклан?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, придружујем се речима колеге Јелушића по питању става о предлогу за ново медицинско вештачење иако се у крајњој линији тог мог брањеника не тиче, али чисто као професионалац налазим за сходно да кажем да ниједан аргумент колега тужилац није изнео из кога би се видело да је вештак који је јуче саслушаван претходно дао писмени налаз одступио у било чему од своје заклетве, односно да је поступио противно било ком правилу медицинске науке и вештине. Само кад тако нешто покаже онда претпостављам да се уопште може расправљати о томе, односно одлучивати о таквом предлогу. Са друге стране у овом граду и у овој држави постоји па да кажем између 100 и 100.000 медицинских стручњака односно вештака, претпостављам да ћемо о сваком питању по било којој медицинској грани наћи лекара који о нечему различито мисли. Овај вештак је

саслушан и дао је свој вештачки налаз по налогу суда. Ја једино што ми је било јуче чудно да смо по први пут избегли питање са ове друге стране да ли је одбрана у међувремену контактирала са тим вештаком. Толико што се тиче речи, дакле придруживање речима колеге Јелушића, а везано за предлоге за допуну доказног поступка ако сам добро схватио претпостављам да јесам, да је прихваћен наш предлог да се саслуша Карловић Вилем, али да је непозната адреса. Његова адреса је позната, дакле, он је службеник МУП-а Републике Хрватске у Загребу, према томе, на ту адресу преко МУП-а Републике Хрватске може бити позван и у мају да буде саслушан на околности које смо ми предложили. Дозволићете ми на крају имам још један предлог а који је невезан за доказне предлоге па да ми на крају дате још једанпут реч.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Председниче и веће, ми смо данас упознати са предлогом пуномоћника, до сада нисмо знали да постоји овај предлог нити ко су сведоци нити на које околности. Чувши данас ја се противим саслушању ових сведока пре свега ја сам и данас чуо од родбине Вујовића да поједини сведоци по њиховим сазнањима и сазнањима који се могу проверити нису били у болници. На пример сведок**Злата** која је била у избеглиштву у Загребу никако није могла бити у болници. Ви морате, ја предлажем Вама да проверите ако се може уопште проверити ко је био у болници тада и тада га позвати као сведока или ћете их звати овде па ћете накнадно проверавати да ли су заиста били у болници или нису. У том правцу. Ово што је рекао то толико о томе, то ћемо већ имати проблем око тога. Појавили су се многи сведоци. Ја задржавам право да писменим путем предложим сведоке, након евентуалних саслушања ових сведока. Ово што је рекао бранилац Јеврић није ван памети. Ми смо саслушали само неке официре и старешине ЈНА који су били у Вуковару у то време и који евентуално имају сазнања око Овчаре и ту смо саслушали многе старешине ниже и средње који имају сазнања нпр., ево данас сам први пут сазнао од овог сведока да су командири били Симић и Тодоровић, командири чета који знају шта се дешавало у болници јер су непосредно били тамо. Он каже да није био тамо. Да ли ћете Ви то по службеној дужности хтети или не саслушати, ја бих предложио да се заиста прибави списак свих официра и старешина и потом одлучи да ли ћете их позвати по службеној дужности или по нашем предлогу на све околности око Овчаре. Ја председниче због чега ово говорим. Говорим ово због тога оптужба терети само територијалце и добровољце, међутим, као да се склања да се не саслушају сви официри. То је толико повезана ствар да се не може иако се не суди Шљиванчанину, Мркшићу и Радићу и евентуално неким другим официрима ако буду подигнуте оптужнице, морао целокупан случај видети и сагледати и не можемо парцијално саслушавати сведоке као што то предлажу пуномоћници и тужилац. Морамо цео случај сагледати иако се не суди овде неком другом. У том правцу размислите па видите да се прибави тај списак. Ми га имамо ако ћемо помоћи ми знамо ко су старешине биле, па ћемо евентуално предложити, али ја мислим да би то суд по службеној дужности могао урадити.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја подржавам све доказне предлоге и придружујем се истима од стране одбране. Међутим, ја мислим да нису исцрпљени сви доказни предлози које је суд одредио, а које је тужилаштво предложило у оптужници, па мислим да би било можда ајде да кажемо и на крају и економичније да доказне предлоге одбрана стави на крају у овом погледу, бар ћемо ми када видимо све доказне предлоге које ће ово веће претпостављам да ће и по службеној дужности извести још нека саслушања, а поготово што имамо доста материјала и чињенице где у појединим исказима имамо доста противречних изјава на битне околности

тако да ћемо вероватно и ту предочавати или евентуално предлагати суочења. Што се тиче доказног предлога заступника јавне тужбе у погледу новог вештачења ја не бих то посебно коментарисао, међутим, видели смо да је вештак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте браниоче не односи се на ваше брањенике тако да је?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Посебно се тиче одбрана цело време тврди имамо доказе и видели смо да је заштићени сведок лагао и вероватно ћемо предлагати суочење. За сада значи чекамо да се исцрпу сви доказни предлози, међутим, оно што се не односи на доказни поступак то је следеће: Ја бих молио ово веће да дозволи мојим клијентима брачним супружницима Вујановић да имају слободан контакт у смислу присуства радника центра за социјални рад и наравно неког од суда, али да поразговарају у погледу тих својих да кажем редовних активности породичних и поготову у погледу васпитања детета, значи мислим да би то било коректно да им се дозволи а не видим какву би ту опште штету могло да има у погледу поступка самог или, то бих молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Катић прво, па Вујовић? Мало подигните микрофон господине Катићу.

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Опет ја по старом, 16 месеци, ја сам много болестан. Кривица која је, ја у Вуковару нисам био тај дан тамо уопште. Шта ћу ја овде? Ви сви не разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви мене питате?

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Суд комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорићемо на то питање, то је централно питање господине Катићу, шта ћете Ви шта ће ови људи овде, да ли треба да су ту или не треба, то је централно питање на које ћемо одговорити. Цео овај поступак водимо због тога, него нешто ако имате, нешто конкретно везано за ове предлоге доказне?

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Болестан сам и не могу ја да издржим ово. Имам отворену рану, Ви то знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо ми смо упознати са Вашим здравственим стањем, пратимо то редовно господине Катићу, имамо уверавања да сте за сада добро у датим околностима да сте добро, да можете ово да подносите. Ако има неких проблема у том смислу значи и сами сте претпостављам свесни тога да ми то решавамо онолико колико се то може, јел тако? Одобрали смо и неке посете тамо Вашем стоматологу, Ви сте то тражили ми смо то одобрили, па сте Ви онда од тога одустали итд., требало је да се вади и да се врши то затварање те, па сте и то одбили.

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: То је дуги процес, па да ме веже ланцима, шта ја знам, то није у реду. Иначе, овако није добро, комплетна ситуација. Ја се не осећам кривим и без везе сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте сад да користите говорницу да стално понављате своју одбрану, то сте рекли одмах чим сте изнели Вашу одбрану и то сте нам рекли.

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: То ће бити горе за тужилаштво, на крају кад се промени политичка ситуација рекао сам и прошли пут, отићи ће Тадић и ови, то није у реду човек који нема везе са Вуковаром да буде у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити господине Катићу. Политичка ситуација ван ове суднице само да вам кажем, ван овог већа, она се налази тамо негде и њене промене нас апсолутно не занимају.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја бих само допунио, уствари неко између решења између моје и адвоката и Јеврића, али то је уствари посао јавног тужиоца али могу ја

да предложим да се позове значи комплетна команда Северне оперативне групе ЈУГ, Јужне оперативне групе ЈУГ, те команданти батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како северне?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Северна то је Вуковар и то, значи до Вуке и преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Северна оперативна група ЈУГ и Јужна оперативна група ЈУГ то Вам баш не иде?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Северна оперативна група и Јужна оперативна група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумео сам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: И да се позову команданти батаљона, командири чета и командири самосталних водова који су при оперативним групама, значи једнима и другима, јер фактички уствари болница је под северном оперативном групом. Значи да и да видимо због чега, значи то опет понављам од јавног тужиоца да видимо каква је ситуација у организацијом формацијском смислу била и да видимо значи да ли је била територијална одбрана и ако је, ко је био командант и да позовемо и да видимо те мештане који су били при тим јединицама јер ја не знам ко је све био па да и њих позовемо као сведоке да видимо да ли сам ја био тај командант, да ли је био Станко мој заменик и да ли је уопште била тамо територијална одбрана и како смо били ми у саставу тих формација ЈНА, а то је требао господин јавни тужилац али нормално он то неће да предложи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема нико ништа више.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Претходно, извињавам се, колега Баровић.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: С обзиром да смо чули предлоге по Вашем захтеву како оптужнице, заступника жртва тако и одбране. Мислим да противљење појединим предлозима није основано. Пре свега мислим на предлог који је дао колега тужилац за ново вештачење у случају Вујовић Златара, Вује Златара и то са разлога што када је заступник јавне тужбе, он је изнео садржинске примедбе на вештачење вештака кога смо овде имали прилику да чујемо и оно се односи на оно што је он овде исказао, а то да говорећи о томе зашто је способан неко ко је повређен да учини у току повреде он је и сам рекао у току свог излагања да је то индивидуално и да чак има екстремних случајева да неко и са отвореним преломима може да претрчи 200 метара, он је то навео екстремни пример и поред тог навођења он ниједног тренутка се није осврнуо на конкретну ситуацију у конкретно време да би увид у стање овде оптуженог да би описао зашто он није могао или би могао. Навео је да постоје велики болови, а није објаснио, није превидео да објасни да се могу узимати и лекови против болова и да ако је мотив појачан да ли тај бол и онда спречава и да ли траје баш тих дана, тако да он садржински није одговорио да ли је овде оптужени стварно могао или није могао у конкретној ситуацији конкретни повређени да буде на месту како је то описано у оптужници и да се креће у оном простору и у оно време на начин како је описано а да му повреда коју је раније задобио чини сметње или не чини сметње односно онемогућава конкретно у том кретању и по целом његовом излагању и образложењу не произилази да овај није могао да се у том простору на начин како је описано у оптужници и по сведоцима креће него би чак

изашло да може јер сличан тип кретања и слична дужина кретања је описана као редовна радња и у Центру за рехабилитацију где се налазио оптужени, тако да ако имамо то у виду умесан је предлог заступника јавне тужбе и мислим да није основано противљење колега браниоца без обзира колико има вештака што рече један од колега браниоца да ли 100 или 100.000 ако је вештачење уредно спроведено оно неће нанети никакву опасност оптуженом, може му само помоћи, ако није уредно као што није пошто је рађено тзв. доктринарно, а не конкретно, онда може само допринети ново вештачење разјашњењу чињеничног стања. Навео сам већ ова два примера да је кретање на реону Овчара оптуженог идентично по дужини и по времену трајања ономе које он има редовно у то време и у Центру за рехабилитацију и да то образложење не би говорило о томе да није било могуће. Што се тиче предлога да ли звати све припаднике ЈНА тадашње или не звати, мислим да тај предлог кад би се конкретизовао могао би се схватити озбиљно овако је то карикирање јер предлози Наташе Кандић о томе да се саслушају припадници породица је конкретизовано јер припадници породица могу имати сазнање шта се догађало са припадницима рођацима њиховим и могу имати посредно и непосредно што може помоћи расчишћавањуствари по овој оптужници, односно у овом поступку, а звање свих припадника који су икад били у Вуковару очигледно томе не би могло допринети и мислим да само тај предлог и њему се противимо од стране бранилаца да се сви генерално зову, и мислим да то није предлог срачунат на утврђење чињеничног стања него на карикирање оних предлога који могу допринети расчишћавању чињеничног стања и утврђивања тачно шта се догађало са жртвама и ко јесте одговоран за њихово страдање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, разумели смо. Господине Златар јесте ли сигурни да треба нешто да нам кажете? Сигурни?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Судија ја налазим за сходно да се обратим. Нити сам бирао ко ће ме ранити, нити сам бирао доктора који ће ме вештачити, нити сам бирао ко ће ме лечити на ВМА нити сам бирао ко ће ме лечити у Селтерсу, према томе сматрам да тужиочево бирање вештака није у реду и историја болести Јосуовић Гуте још увек долази у обзир, не знам зашто тога за тога човека се не тражи историја болести, јер човек тврди да сам ја био присутан тај моменат, да сам помагао изношење рањеника то је кључни сведок у овоме догађају. Тај човек се, та се историја болести избегава тражити овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која историја, нисам разумео?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Јосуфовића Милана Гуте, историја болести да се тражи јер то је прва чињеница да сведок сарадник лаже. То је прва чињеница, онда идемо даље редом све. То је прва чињеница. Та се историја избегава тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да сад причамо о томе, причајмо о овоме, предлоге да се поново вештачи и схватили смо Ви се томе противите. Добро.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја бих заиста морао да кажем нешто о вештачењу. Овде неко износи причу сад наравно неко је разговарао са неким професором, лекаром итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то неко, немојте колега се обраћати суду без мог одобрења, нека колега заврши.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Сад ћу да вам кажем у ком својству. Као бранилац ја имам право да пратим цео ток поступка и као бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се обраћајте.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте. Ево сад ћу. Износимо сад овде некакве чињенице шта је рекао неки лекар, шта је рекао други лекар, шта је рекао трећи лекар који смо констатовали. Ми смо овде саслушали једно врло компетентног вештака који је овде

заиста на основу расположиве документације свега то рекао. Да ли су неки професори лекари који су питани имали сву ту документацију то нама нико није рекао да би могли сада на основу тога рећи да неко има друго мишљење. То једно, друго, када је говорио колега Баровић, наравно пошто се он осврнуо посебно на онај мој предлог и говорио о томе да ли неко може да претрчи са сломљеном ногом 200 метара или не, очигледно није пропратио до краја мишљење вештака који каже да је врло важно узети у обзир и ону атрофију која је постојала итд. Судија да ми сад не би као адвокати односно као без обзира с које стране се налазили да ми не би много овде дискутовали, ми имамо вештака који је врло компетентно дао мишљење и ми хоћемо да видимо шта је то што тај вештак није урадио по правилима струке. Кад нам то кажу онда мислим да онда веће тек има разлога да одлучује о том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако се не односи директно на остале оптужене утврђења вештака налаз и мишљење вештака каже иако се директно не односи на остале оптужене, ми знамо због чега се и од осталих оптужених и њихових бранилаца на томе на овај начин толико потенцира, тако да у том смислу претпостављам да је Ваша примедба ишла у том правцу, али не мислим да је основан, јер знамо због чега се то ради. Наравно и колега Јеврић је свој предлог за саслушање свих припадника ЈНА са тих простора као сведока пропратио са смешком. Тако смо га и ми схватили колега Јеврићу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

О доказним предлозима странака суд ће одлучити накнадно.

Главни претрес се одлаже за: **23. до 27.05.2005.** године, свакога дана са почетком у 9,30 сати, судница 1 зграде овог суда.

На главни претрес у својству сведока позваће се:

- Папић Чедо за **23.05.2005. године**, као и Коларски Лазар кога суд због неодазивања позиву кажњава са 10.000 динара новчане казне.
- За **24. и 25. мај 2005. године** ради сведочења путем видео-конференцијске везе из Жупанијског суда у Загребу позивају се сведоци Којић Жарко, Зденко Новак и Кожул Франо.
- За **26.05.2005. године**, позвају се Вучковић Радојка, из Вуковара и Радак Саша преко Управе Окружног затвора у Београду.
- За **27.05.2005. године**, позваће се сведоци Карловић Вилем и Петар Јањић.

Већ сам вам објаснио да ћемо затражити од Секретаријата Међународног кривичног трибунала мапе, фотографије, извештаје итд. Касније ћемо видети колега Штрбац ово што сте Ви дали овај извештај па ћемо видети како да њега прибавимо од Генералштаба пак оне наредбе које су тражене. Што се тиче међусобних посета, међусобних сусрета овде оптужених и притворених господина Вујановића и његове супруге Калаба Наде, наравно да су контакти притворених у истом предмету

неприхватљиви. Међутим, они се налазе у једној специфичној ситуацији уколико изразе жељу да их посети представник Центра за социјални рад и само искључиво ради збрињавања њихове малодобне кћерке, договора са представником Центра за социјални рад у том правцу и у том смислу, ја ћу одбрити неки међусобни сусрет у просторијама Управе Окружног затвора у Београду у присуству судијског сарадника Снежане Трифуновић, представника Центра за социјални рад и наравно неког од радника управе Окружног затвора. Значи само у овом смислу и у овом правцу ограничено 15, 20 минута до пола сата господине Вујановићу и госпођо Калаба. Потрудите се да се то не злоупотреби. Хвала лепо, наставићемо у мају месецу.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА